

ELŐFIZETÉS:
Egész évre . 6 ft.
Fél évre . . . 3 ft.
Negyed évre 1 ft. 50 kr.

A lap szellemi részét
illető küldemények a
szerkesztőnek, anyagiak
a lap tulajdonosnak kül-
dendők.

BÁCSKA.

MEGYEI KÖZÉRDEKŰ POLITIKAI KÖZLÖNY.

HIRDETÉSI DÍJ:
egy 1 hasábos petit sor 10 kr.,
többszöri hirdetésnél olcsóbb.
Nyiltér sora 25 kr.
Bélyegdíj minder hirtetésnél
30 kr.
A hirdetések Bittermann
Nándor könyv- és könyv-
mázasban és a szerkesztőnél fogad-
tatnak el.
Kéziratok nem küldetnek vissza.

Egyes szám ára 10 kr.

Megjelen minden kedden és pénteken.

Egyes szám ára 10 kr.

Kossuth Lajos.

1802 — 1894.

A magyar nemzet az idén szomorú husvéti ünnepekre ébredt. Halhatatlan uttörője nemzeti kifejlődésének, halhatatlan megteremtője nemzeti egyéniségének, — Kossuth Lajos, — elég hosszú és kínos szenvedés után visszaadta lelkét a Teremtőnek, akinek különös kegye csakugyan az emberi kor legvégsőbb határáig — 92 évig — éltette a magyar történelem egyik heroszát. Koporsójánál a nemzet mindenekelőtt köszönetet mond a Gondviselésnek e jószágáért s csak azután erednek meg pataként könnyei, hogy a modern Magyarország megteremtője már csak az emlékezeté.

Kossuth Lajos nagyság dolgában nem áll hátrább a világtörténelem bármely kiváló alakjánál, — azon hatást illetőleg pedig — amelyet nemzetére gyakorolt — úgy szólván egyedül áll. S bár 45 éve távol él a hazától, bár a magyar nemzet nem fogadja el elvei sarkpontját, mindnyájan megbüvölve tekintettünk a szent öreg személye felé, — halála megrázta a nemzettest minden idegét.

A politikai engesztelhetetlenség megtestesítőjének ravatalánál engesztelő szózat zendül meg a magyar nép ajakán s a veszteség leverő fájdalmába a nemzeti önértzet fölemelő vigasza vegyül. A tüneményes életpálya, melynek sikereihez egy nemzet százados küzdelem után elért önállósága fűződik, melynek sikere korszakot alkotó lett volna sokkal nagyobb nemzetek életében is, mint a magyar — végéhez, céljához ért. A fákllya, mely lángba borította, életre ébresztette, csodákra képesítette a magyar nemzetet, — mely 45 éven keresztül is világító oszlopunk maradt, kialudt a törékeny porhüvelyből, de lelkének fényét századok hosszú folyama is érezni fogja.

Politikai utainkon már régóta nem ő kalauzol, de örökké vezére marad e nemzetnek általa megteremtett eszméiben, a hazaszeretben s az önzetlenségben, — elhomályosíthatatlan csillaga a magyar nemzeti érzésnek; méltósággal, büszkeséggel gyászolja őt nemzete, mert Kossuth Lajost nem minden népnek ad a gondviselés.

A hatalom birtokában, — mikor ugyszólván feltétlen ura volt nemzetének s az önkéntes száműzetésben, — lelkében minden ízet a haza rajongó szeretete hatotta át.

S ha nem is lett volna oly örökre nyomot hagyó hatású gyász munkája a nemzet öntudatra ébredésében, ha nem is lenne az ő érdeme, hogy e nemzet századok mulasztásait rövid napok alatt pótolta, — szeplőtelen jelleme s hazaszeretete egymaga megérdemli, hogy emléké a magyar a legdrágább ereklye gyanánt őrizze meg örök időkre.

A számkivetésbe ment nagy magyar ravatalánál ott áll a nemzeti geniusz, dicsfényvel övezi a halott fejét, szent áhitattal kíséri őt utolsó földi útjára; de a homlokát övező dicsfényt nem hantolhatja el emberi kéz, — átható sugarai átmennek a magyar nemzet szívébe és vérébe, ahonnan Kossuth Lajos egész földi pályafutása, emlékezete soha ki nem lesz törölhető.

Imádkozunk a nagy halottért, aki mindig csak miérettünk imádkozott. Nem hallja többé a magyar nemzet

gyujtó és elbűvölő szavát, melylyel még idegen népeket is lázba tudott hozni, nem olvassa többé az önkéntes száműzetésből irt klasszikus leveleit, a magyar szép próza e remekeit, nem hoznak többé hirt a magyar zarándokok az ő nemes alakjáról és mély tűzű szeméről, melyekből a bölcsesség, a törhetlen meggyőződés s egy állhatatosságban párját ríktó élet képe sugárzott ki.

Elementáris erővel tör ki az országban a Kossuth halála feletti fájdalom, nincs ami azt fel lenne képes tartóztatni, mert nem volt s talán nem is lesz magyar, aki jobban rajongott volna fajáért, nemzetéért, mint ő.

Az utolsó negyvenöt év reá nézve a szenvedések egész láncolatát képezte, — látta, mint hajták imádott hazáját — melynek ő új életet adott — szolgaságba, látta, mint senyved a hatalom nyűge alatt, látta, mint török porrá egész munkáját s e közben csak a magyar ügy igazságosságának szentségében vetett hit nem engedte elcsüggedni; majd megérte az időt, amikor a nemzet visszanyerte önrendelkezési jogát, de nem úgy, ahogy azt ő képzelte, látta végül nemzetét erősödni, de más utat követni, mint amelyen ő állt. Látta mindezt távol a hontól, — örömmel töltötte be lelkét minden jó hír, mely hazájából feléje hangzott s nem hagyta el soha a kínzóan fájó érzés, hogy neki hazája sorsának intézésében közvetlen része — hajthatatlan elveinél fogva — nem lehet.

Mindazonáltal ott, ahol a szabadelvűség és a demokratikus haladás kérdéseiről volt szó, meg-megújuló hatalmas szavával a távolból is egy nemzetre tudott vezető hatást gyakorolni. Csak politikai hatálydalára kell visszamelelékeznünk, ennek hatását kell mérlegelnünk.

Életének utja valóságos kalvária volt, melynek terhétől azonban sohasem tört meg. Elveivel sohasem alkudott meg. S áldott kezével sohasem szűnt meg a hazafiság szent tüzet lobogtatni.

Kossuth élete nem magyarázható meg a gyarló emberek szívének közönséges törvényei szerint; megcsudálja őt ugyan az egész világ, de tüneményes hősiességét, jellemének makulátlan tisztaságát csak az ő magyar népe tudja megbecsülni, az a nép, mely neki köszönheti ugyszólván szabadságát.

Imádkozunk mind, kik magyarok vagyunk, drága és felejthetetlen emlékéért!

A gyász hire villámként járta át az egész országot, városunk középületeire szerdán a reggeli órákban kitértek a fekete lobogót; Zombor város is kifejezést fog adni a nagy halott iránti kegyeletének. E célból a főispán szombat d. e. 11 órára rendkívüli közgyűlést hitt össze, mely hivatalos lesz határozni ama módokat felett, melyekkel városunk Kossuth Lajosnak, — mint e város díszpolgárának is — emlékezetét megüli. Nagy számmal kaptunk a megye minden részéből tudósításokat, melyek Bács megyének a nagy halott iránti kegyeletes érzéséről tanuskodnak. A nemzet halottját széles ez országban nincs magyar, a ki mélyen és igazán ne gyászolná.

Feltámadunk.

Sejtelenen ébredő kikeletünknek te legszebb ünnepe, husvét jövel a mi lelkünknek megvigasztalására. A kenyérszerzés nehéz napszámának igájában, lelkünk eltompult a szelidebb hangulatok, elmélyedés és lelki harmónia iránt: jövel ünnepek naptári alkalmá, jövel egyházaknak vigasztaló normanapja, márciusi megnyílt lég hajtás szeliden füllünkbe az egyházak hangulatra készítő hívó szózatát, füstös gyártelepek vasajtói záródjatok be, piaci vásár ne ülje el az utakat, hol ünneplő sokaság háláadó, lelkét megvigasztaló körmenetet jár zsolozsmák között.

Ünnepe van ma, a világnak egy olyan ünnepe, melyen mindenki, kinek lelkére a szépség gyöngyhatatlanul lelkére nem rakódott, visszatérhet a lelki megigazulás és béke forrásához.

Mert nem ultramontán, felekezeti sóhajtozás számába megy, — fájdalom! egy kevéssé sem — hogy a lelki meghibbanásnak, ennek a szédelgős morális katzenjammernek, immáron falukon is felfedezhető moral insanity-nak leginkább a századvégi atheizmus az oka. A humán, a felvilágosodás századában az erkölcsök olyan elvadására következett be, a mit könnyelműség lenne dekadenciának minősíteni. Ne legyünk hypokriták ezen a szép, ezen a nagy ünnepen.

Engedjük át lelkünket az ünnep áhitatának és ne legyünk annyira századvégiek, hogy meg se kívánjunk térni, ha lehet.

Egy hatalmas féltrevedése ez a korszellemnek, egy csodálatos aberrációja a haladásnak, de mért ne állhatnánk ellent, hogy romboló hatását enyhítsük? A pozitív okoskodás, oknyomozás, szóval a tekintélyt biztosító felvilágosodás nevében nevelési rendszerünk gyárilag készíti a szentit, ideg-rokkant, atheista-bacillusokkal kikezelt jövő nemzedéket: de ti imádkozó, hívó édes anyák a szeretet nevében nem álltok-e ellene, hogy a materialis képzés, a gyakorlati életnek való nevelés ki ne ölje a kedélyt, a hitet, reményt és szeretetet. És lenne-e olyan apa, ki ma, a husvéti ünnep hangulatában aggódo szeretetével ne gondolna a jövőre, melyben egy általános „felvilágosodás“ bombákkal csinálja az egyenlőséget és az anarchiának rémeivel irtja a világot.

Szelídségnek jele: husvéti bárány, a te ártatlan szimbolumod győzzön ma az ünneplő családi fészkekben. Hints ünnepi hangulatot, legyen csakugyan békeesség ma a földön a jóakaratu embereknek.

És a lelki békeességnek kiváló szép ünnepe van ma. A humán-gondolkozásnak egy százados hite ma szimbolizáltak: az, hogy az emberből még sem lesz földi pályájának végeztével por és hamu: hanem *feltámadunk!* Maga Xenophon, kinek bölcselő agyában a keresztény tan csak

tévetegen élhetett, így ír: „Ne gondoljátok, hogy én földi életet befejeztem, nem leendek többé. Én sohasem tudtam magammal elhítenni, hogy a lélek, miglen a halandó testben van, él; midőn pedig töle megvál, meghal. Mert azt látom, hogy a lélek ad életet a halandó testnek, a meddig benne tartózkodik. Ha tehát ez úgy van, amint én gondolom s ha a lélek elhagyja a testet, legyetek tisztelttel a lelkem iránt.“ Vagy Seneca, aki ezt mondja: „A halál az életet csak megszakítja, de el nem ragadja. Jönni fog egy nap, mely ismét világra hoz minket“, amit a keresztény hangulatban Körner így fejez ki: „Az élet éj, a halál a hajnal és a sirból a halhatatlanság napja kel.“ Ám hát ne legyünk olyan fellengzők, mint Balzak, aki ezt mondja: „sirunk lelkünk bölcsője“, ám tegyünk szépségre hajló lelkünknek engedményeket: az anyagváltozás, keverődés és meg nem szűnhető tana között higgyünk a mai nap igéjében, a feltámadásban, csak higgyünk!

Ne szaporítsuk a lelkünkben sivar embereket, akiknek ünnepeük nincs, akiknek a templom merő anachronizmus.

Ebben az időben, midőn az igazi humán eszme, az emberek vallásbeli egyenlősége a politikai életben nálunk kiküzdetik, most, mikor a szabadelvű haladás ellenségei azt vetik ellen, hogy a hitnélküliség kultusza még bővebben fogja szedni áldozatait: most kétszeres kötelesség demonstrálni, hogy a korszellem de facto nem ellensége a hithez való hűségnek és a hitélet fel fog virágozni még jó emberek ünnepi hangulatai folytán. Vigaszt, enyhet ad halálban és halál előtt hitünk, hogy az, amit ma egyházak hirdetnek, bekövetkezik: *feltámadunk!*

Előfizetési felhívás

„BÁCSKA“

XVII. évfolyamára.

Előfizetési feltételek:

Helyben házhoz hordva vagy vidékre postán küldve:

Egész évre	6 frt.
Fél évre	3 frt.
Negyed évre	1 frt 50 kr.
Neptanítók számára:	
Egész évre	4 frt.
Fél évre	2 frt.
Negyed évre	1 frt.

Előfizetési pénzek **Bittermann Nándor** könyv- és könyvnyomdájába küldendők.

A „BÁCSKA“ tárcája.

Husvét-i bárány.

Ha bárányt látok fáj a szivem
S örvend is rajta egyaránt,
Ártatlannal folyt drága vére,
De megváltás lett az reánk.

Szeresd azért mindig fiacskám,
A kis szelíd bárányokat,
Ki tudja melyik vérzik el majd?
Köztünk ártatlanság miatt?

Hiador.

A PAPUCS.

— Guy de Maupassant. —
Fordította: **Maróthi János.**

Egon gróf kora reggel óta a parkban bolyongott és a szép Valentine gondolt, kit szándékában volt nőül venni. A kijelölt ara hozománya legkevésbé sem foglalkoztatta őt, mivel gazdag volt, de tetszett neki az a gondolat, hogy egykor e mérhetetlen park urává lesz, melynek eleve örült. Még eddig nem nyilatkozott e tárgyban. Tudta, hogy Valentin anyja ugyanis örömmel fogadja őt fiául s egyetlen szava után beleegyezik a házasságba. Mindazonáltal idáig még nem tartotta szükösnek, hogy ajánlatot tegyen. A kastélyban ma nagy vendégség vala, ő tehát a parkba menekült, hol nem zavarta senki.

Egonnak jól esett a magány és teli tüdővel szivta magába a virágillatos, friss levegőt; messziről sarkok sziszzenése volt hallható, miket végigcsaptak a rét fűvén. A parkban mindenfelől zöldült és virágozott, hogy az embernek öröme telt belé. Egon, hosszas járás után,

árnyas utak labirintjébe tévedett és egy napsugaras tisztásra jutott, mely magas fenyők által volt körülzárva. Eközben azt gondolta, hogy valamelyik keresztuton majd csak szemébe tűnik a kastély tornyocskája, mely utmutatóul szolgálhat neki.

Valahol a fák között vilocsogást hallott és csakhamar észrevett egy halkán folydogáló patakot, mely kavicsos medrében, tiszta habjaival átfurakodott a zöld bokrok között. A lilomok kelyhüket nedvesítették a csöndes vízfolyásban és az ifjú gróf, ki elmerülve nézte ezt a kedves játékot, hirtelen észrevett valami tárgyat és csodálkozó felkiáltásba tört ki.

Egy papucs, egy kicsiny barnavörös papucs uszott a víz színén, megakadva néha a kavicsokon, míg eltűnt a zöld növényzet mögött, hogy aztán ismét előbukkajon a réten. Egonnak úgy tetszett, mintha soha még kisebb papucsot nem látott volna. Miután átugrott a vízreható fűzfá törzsén, egy hosszu vessző segítségével partra buzta a gazdatlan jószágot és a napra tette szárítás végett. Akkor zsebébe csuszította s miután a helyes utat megtalálta, visszatért a kastélyba, hol éppen reggelire csöngettek.

Valentin már várt reá. Arcán rózsás pir ömlött szíjjel, mikor őt megpillantá, kit álmaiban is vőlegényének tartott. A leány magas, barna, karsu, szőval ígézó vala, dacára annak, hogy a kora reggeli órában is oly díszes ruhában volt. Gondolta, ha már gazdag, hát nem fog úgy öltözködni, mint egy egyszerű, szegény leány.

Egon gyengéden kezét csókolt neki, aztán a még kissé vizes papucsot zsebéből kihuzva, előmutatá.

— Találtam, szólt. S minthogy szerintem ön az egyedüli, ki ily parányi papucsot viselhet, úgy kérem, hagyja meg nálam. Ez legyen talizmánom és — tevé hozzá érzelműbb hangon — egyuttal édes reményem is.

Valentin szigoron tekintettel ráncolta össze szemöldökét.

— Ez az ócska cipő nem az enyém, felelt kevélyen; tehát nincs is mit kérnie. Ha azonban úgy tetszik, tartsa meg.

Evvel anyjához sietett, kihez suttogó, de gyors

Ujdonságok.

Lapunk tisztelt közönségének a husvét-i ünnepek alkalmából kívánjuk, hogy a feltámadás magasztos ünnepe a legnagyobb örömben találja. — Mai számunk két ív tartalommal jelenik meg, kárpótlásul azért, hogy a kettős ünnep folytán legközelebbi számunkat pénteken (március hó 30-án) adjuk ki.

A nagyhét. A zombori róm. kath. templomban a nagyheti szertartások a következő rendben fognak megtartatni:

Nagypénteken reggel 8 óraker német prédikáció, mely után közvetlenül tartatik az előszentelt mise a Passióval és keresztimádással; mire a Szentség a szent sirhoz vitetik, ezután bunyevác szent beszéd. Délután 3 óraker magyar sz. beszéd, melynek végeztével processzió vezetetik a Kalváriához, honnét a templomba visszatérve énekeltetik a Jeremiás siralmi és a Miserere. Esti 7 óraker a sz. sirnál ima és ének, mire a Szentség körmenetileg a sekrestyébe vitetik.

Nagyszombaton reggel 6 óraker körmenetileg Szent-ségkítélet. 8 óraker tűzszentelés, a husvéti gyertya megáldása dícsőekkel, ezután a profeciák, keresztut szentelés és minden szentek litániája, mire a feltámadási nagymise következik. — Az ünneplés feltámadási körmenet esti 1/2 7 óraker tartatik meg.

Husvétvasárnapján reggel a 7 órai csendes mise után az étek megáldása; 8 óraker kis mise és német szent beszéd; 9 óraker csendes mise, utána bunyevác szent beszéd; 10 óraker ünneplés nagy mise, délután 3 óraker vespernye.

Husvéthétfőn a szokott órákban megtartott szent miséken kívül 1/2 10 óraker magyar egyházi szónoklat; délután 3 óraker vespernye.

Istentisztelet. Az ágost. evang. híveknek tudomásul adatik, hogy március hó 25-én délelőtt fél 10 óraker az e célra kibérelt helyisegben urvacsorával egybekötött istentisztelet fog tartatni, melyre a tisztelt hívek ezennel meghívotnak. Korossy Emil, ág. ev. ut. lelkész. Medvezky Zsigmond, egyházi felügyelő.

Ev. ref. istentisztelet. Helybeli ev. ref. gyülekezetünk a szokott imahelyisegben f. évi március hó 26-án, husvét másodnapján, urvacsora-osztással egybekötött istentiszteletet fog tartatni. Kozma László, e. gondnok.

Királyi adomány. Bruszt Alajos, volt hogyáni tanító, egy teljesen szegény öreg ember Ófelségehez folyamodott segélyért. A napokban érkezett le Ófelsége kabinet-irodájából a válasz a vármegyéhez s a válasszal együtt 3 drb vadonat új, ropogós ötös. Ófelsége 15 frtot utalványozott ki magánpénztárából a szegény, teteletlen öregnek.

Nagyheti ájtatosságok. A nagyheti ájtatosságok alkalmából Jeremiás siralmait a róm. kath. templomban szerdán Thim Flóra, Söröss Antal és Czár András, csütörtökön Dalmay Pálné, Staudacher József és Goeser Vida énekeltek, ma pedig d. u. 1/2 5 óraker Rác Sománué, Kelő Mór és dr. Horváth Ákos fogják énekelni.

Deputáció Brankovicsnál. Megemlékeztünk arról, hogy a zombori szerb hitközség bizalmat szavazott Brankovics patriarkának azon vádakkal szemben, a melyeket ellene olyan galád módon felhozta. Ez ügyben a hitközség deputációja Vukicsévics Péter elnök vezetés alatt szerdán utazott el, hogy átadja Brankovics György patriarkának a képviselőtestület fent jelzett bizalomnyilatkozatát.

Miniszteri kiküldött. A zentai csárdai műnt vitás kérdésnek eldöntése végett legközelebb helyszini tárgyalás fog megtartatni. Erre az alkalomra a kereskedelmi miniszter a maga részéről Hasz József műszaki tanácsost küldötte ki.

Egyházi zene. A zombori polgári kaszinó-egyleti dalárda, mint a mult években, úgy ez idén is fog énekelni a husvét-i ünnepek alkalmából a róm. kath. templomban. A két husvét-i ünnepep egyes karban, zene kísérettel Zs. Fibich „Missa brevis“ miséjét fogják énekelni.

— Oh! valóban Hálával tartozom...
— De, hogy...
— Ön meztelán tért vissza...
— Nem lakom...
— Egy szalmaf...
— vett észre.

— Kisasszony...
— Nem, felelt...
— Szabad ne...
— Maria.
— Édes anyja...
— Oh! mama...
— Valentin testvérem...
— A fiatal ember...
— resét.

— Uram! foly...
— miközben vastag...
— Ön a kastélyból...
— kérje a mamát...
— azelött. Semmi...
— meg. Nem adtam...
— ölelni, megcsókol...
— Kedves nag...
— vesen megteszem...
— meg talál haragudni...
— avatkozom.

— Igaza van...
— a mamának, mert...
— Testvérem...
— gyon boldog, szárm...
— Oh! Valenti...
— tott fel Maria árt...
— Igaz-e, hogy nem...
— úgy beszél.

— Talán, szólt...
— tatá tréfásan, mikor...
— En? — fe

Mell

Pályázat. törvényszéknél... két hét.

Szerb nép zombori szerb... irták alá a felhív...
váják megtart...
A népgyűlésnek...
a kormány egyhá...
már a felhíváson...
politikája sérti a...
autonómiaját. A né...
D. e. fél 10 óraker...
szerb hitközségi...
4. Előterjesztés...
s az erre vonatko...

Jóváhagyá kulai betegsegélyzo

Kossuth-sz ritve ravatalon...
és ritka kitérté...
deményezésére biz...
Arról van szó, hogy...
emelni a fővárosb...
azért az ó-becsiel...
amit az ó iniciatív...
azt meg fogja kap...
magyar népkör...
Ezen az ülésen Ber...
indítványozta, hogy...
Kossuth emlékére...
ségeinek fedezésé...
kezdette meg a gy...
frttal folytatta. Az...
szép sikerrel. Az...
de kapnia kell a h...

Elszámolá zombori jótékony

rendezett szünel...
vonva a szinigazg...
jövdelem 123 frt...
rultak: Szemző Gy...
Ferenc 2—2 frt, F...
1—1 frt, N. N. 1 f...
Jeszenszky Dezsőné...
Augusztá, Husvét-i...
riska és Szűcs Marg...
szives fáradozásuké...
közönségemet fejez...
zombori jótékony m...

A kalocsai éresek kibővített...

val összhangzó kö...
70,000 kőtet könyv...
elhelyezésére. A d...
pesti építés s orsz...

Eljegyzés.

Kiss Károly kis-b...
hadnagy Pacséri M...
Pacséri Mészáros...
Odeshalhi Korina I...

A debrece volt tanítványait...

hó 31-ig jelenlegi...
dalmát, hogy a ta...
alkalmából kiadand...
vátozottak teljes n...

Elitelt pap szeremi evang. egy...

Pál és Schneeberg...
Herstein Gyula m...
végtárgyalást tartv...
hivatalától elmozdít...
vántotta minden e...

Zentai vés megengedte, hogy a...

hó 25. és 26. ról, m...

Melléklet a „Bácska“ 24-ik számához

Pályázat. Pályázat van hirdetve a zombori kir. törvényszékénél aljegyzői állásra. Pályázati határidő: két hét.

Szerb népgyűlés. Nagy falragaszok hívják a zombori szerb népgyűlést. Körülbelül negyvenen irták alá a felhívást; a népgyűlést folyó hó 29-én kívánják megtartani a szerb hitközségi épület udvarában. A népgyűlésnek célja a felhívás szerint: állást foglalni a kormány egyházpolitikája ellen. Röviden indokolják már a felhíváson ebbeli törekvést: a kormány egyházpolitikája sérti a szerb egyház dogmáit és veszélyezteti autonómiáját. A népgyűlés programja a következő: 1. D. e. fél 10 órakor mise. 2. Mise után gyülekezés a szerb hitközségi épületben. 3. A népgyűlés megalakulása. 4. Előterjesztés és állásfoglalás az egyházpolitika ellen s az erre vonatkozó határozathozatal.

Jóváhagyás. A belügyminiszter jóváhagyta a kulai betegsegélyző-egylet alapszabályait.

Kossuth-szobor. A nagy halott immár kiterítve ravatalon fekszik. Nem érthette meg azt a méltó és ritka kiállítását, amely az ó-becsei hazafias kezdeményezésére bizonyára rövid idő alatt létesült volna. Arról van szó, hogy az élő Kossuthnak akartak szobrot emelni a fővárosban. A halál másképp intézkedett, de azért az ó-becsei hazafias méltó a feljegyzésre s amit az ó iniciatívájára az élők nem adhattunk meg, azt meg fogja kapni a halott örök emléke. — Az ó-becsei magyar népkör e hó 16-án választmányi ülést tartott. Ezen az ülésen Boromiza Tivadar ó-becsei ügyvéd azt indítványozta, hogy indítsák meg a gyűjtést egy az élő Kossuth emlékére a fővárosban felállítandó szobor költségeinek fedezésére. Boromiza maga mindjárt 100 frttal kezdte meg a gyűjtést, utána Grünbaum ügyvéd 50 frttal folytatta. Azóta folyik a gyűjtés Ó-Becsen és pedig szép sikerrel. Az élő Kossuth nem kaphat már szobrot, de kapnia kell a halottnak!

Elszámolás és köszönetnyilvánítás. A zombori jótékony magyar nőegylet javára f. hó 14-én rendezett színelőadás alkalmával befolyt 223 frt, levonva a színezőanyagot megillető 100 frtot, maradt tiszta jövedelem 123 frt. Ezen bevételhez felülfizetésekkel járultak: Szemző Gyuláné 5 frt, Diener János, Ámanna Ferenc 2—2 frt, Férnabach Bálint, Sztójkovits György 1—1 frt, N. N. 1 frt 90 kr. — A jegyek elárulását Jeszenszky Dezsóné, Garam Izabella, Stvrteczky Szaich Augusztina, Husvéth Gizella, Jeszenszky Jolán, Lang Mariska és Szűcs Margit voltak szívesek teljesíteni, kiknek szíves fáradozásukért, valamint a felülfizetőknek őszinte köszönetemet fejezem ki. Esztergamy Borbála s. k., a zombori jótékony magyar nőegylet elnöke.

A kalocsai érseki kastélyt Császka György érsek kibővített, illetőleg ahhoz a kastély barokk stílusával összhangzó könyvtári épületet emeltet a mintegy 70,000 kötet könyvet magában foglaló érseki könyvtár elhelyezésére. A díszes töldelektelvet Bobula János budapesti építész s országgyűlési képviselő készítette.

Eljegyzés. Folyó hó 18-án tartotta eljegyzését Kiss Károly kis-hegyesi földbirtokos, tartalékos honvédbadnagy Pacséri Mészáros Rózsa kisasszonnyal, néhai Pacséri Mészáros József földbirtokos és neje néhai gróf Odeschalhi Korina leányával Baján.

A debreceni kereskedelmi akadémia volt tanítványait fölkéri az igazgatóság: jelentsék be f. hó 31-ig jelenlegi alkalmaztatásuk minőségét és javadalmát, hogy a tanítványok új palotájának fölváratása alkalmából kiadandó emlékkönyvben az érettségivel távozottak teljes névsora közölhető legyen.

Elitelt papp. F. évi március hó 19-én a bács-szeremi evang. egyházmegyei törvényszék dr. Gertinger Pál és Schneeberger János elnöke alatt Ujvidéken Herrstein Gyula mitrovici utazó lelkész peres ügyében végtárgyalást tartván, ezt többszöri kánoni vétség miatt hivatalától elmozdította s egyszersmind képtelenné nyilvánította minden egyházi és iskolai hivatal viselésére.

Zentai vásár. A kereskedelemügyi miniszter megengedte, hogy a legközelebbi zentai vásár március hó 25. és 26-ról, március hó 28. és 29-ére halasztassék.

A bezdáni kölcsönös segélyző egylet mint szövetkezet f. hó 19-én tartotta meg XXII. évi rendes közgyűlését Csirszka Konrád egyleti igazgató elnöke alatt. Az ülés lefolyásáról a következők jelentik: I. Az elnöki jelentés egyhangulag tudomásul vétetett. II. A forgalmi kimutatás, a nyereség-felosztás és mérleg tételét a közgyűlés elfogadta s a felmentvényt megadta: Forgalmi tőkéje: 595.773 frtot; nyereség-veszteség számla: 28.154 frtot; mérleg szerű vagyona: 374.158 frtot mutat. Zárlat szerint 7448 drb részvényt kezelt, erre befizetett törzsbetéte: 198.130 frtnak, tőkésített nyeresége: 25.000 frtnak felel meg. A leszámlolt évtársulat 1—1 részletére 52 frt törzsbefizetés után 12 frt 50 kr osztalékot, vagyis részvényenként 65 frt 50 kr fizetett ki. A hitelintézetek forgalmi számlája: 150.614 frtot, a betétek mérleg zárlat: 80.040 frtot tett. III. Kimondta a szövetkezet az 1894—98. ciklusnak 1300 drb részletjeggyel megalakulását, valamint helyben hagyta az 1889—93. évi ciklus felszámolására vonatkozó igazgatói jelentést is. IV. A szövetkezet tartamára vonatkozó alapszabályszerű cégjegyzését határozottabb körülírással módosította s kimondotta a szövetkezetnek 5—5 évi s évenként megújító ciklusoknak szervezését. V. A fejlődött viszonyoknál fogva a tartaléktekő képzését a közgyűlés egyhangulag kimondotta s az alapszabály idevonatkozó intézkedésének megfelelő módosítását egy 5 tagú bizottságra bízta. VI. A tisztújítás s a bizottságok megválasztása következőleg ejtett meg: Aligazgatóvá: Loschitz A. Mór, nagykereskedő s földbirtokos; bizottsági tagokká: Szabó András, Tari Pál, Hordosi Simon, Györfly Mihály és Schnitzer József; felügyelő-bizottsági tagokká: dr. Kovács Lajos, Benze Ambrus, Loschitz Alajos, Loschitz Béla és Kovács Mihály; az 1890—94-iki ciklus felszámolására bizottsági tagokká: Nyári Pál, Mészner István, Hegyessy Ferenc, Mátiz István és Szabadi Antal érdekeltek választottak meg.

Gőzfürdő. A husvétii nénepek miatt a gőzfürdő szombaton áll a közönség rendelkezésére.

Váradi alias Novák. Ismert név ez most már a mi vidékünkön. A multkor említettük, hogy Nikolics rendőrkapitány Budapesten fogta el, mert az a gyanus merült fel ellene, hogy a Belt-féle lopásnak ő a tettese. A fővárosi rendőrség pedig valóságos nemzetközi betörőt vél benne felfedezhetni. Most arról értesültünk, hogy Novák Bertalan egy időben Szegeden is tartózkodott. Sokáig tisztességes embernek tartották, de ugylászik ennek dacára nem élt valami tisztességes módon, mert Szegedről jószántából megszökött. De mielőtt Szegedről eltávozott volna, a törvényszékkel gyűlt ott is meg a baja, rágalmasz miatt egy évi börtönbüntetésre ítélték az immár nevezetessé lett jeles férfit. A börtönbüntetés nem lehetett végrehajtani, mert Novák Bertalan eltűnt a láthatárról, de az ítélet várja. Ha tehát Novák Bertalanra valamely másik törvényszék ítéletének nincsen elsőbbségi joga, akkor a szegedi csillagbörtönnel lesz első sorban lakója ez a legújabb nemzetközi nevezetesség.

Az olló fantáziája. Hát ilyen is van? Hogyne kérem! Az ollók között is vannak higvelejték, amelyek csendes butaságban szenvednek. Ilyenek különösen a kis köröm-ollók, amelyek annyira nem bírnak józan ésszel, hogy gyakran nem is lehet velük jól levágni a körmeinket. Ezek mellé sorakoznak a kis, varru és himezni kezdő bakfiskok által használt stikkölő és nagyobb ollók. Ezek az értelmi tehetség legalacsonyabb nivóján állanak. A mamák és varrónők által használt ollók képezik a középosztályt. Sokkal komolyabbak ezeknél s olyan diplomaciai bölcsesség sugárik ki mindkét száruk végéből — a szabó mestereknek nagy szabásra használt ollók. Ezek mellett vannak elkeseredett proletárok is, amelyek nem ritkán anarchista érzelmeket táplálnak. Ilyenek a lámpabél levágásra használt ollók. Az értelmiség legmagasabb fokán állanak a redakcionális hosszúsáru, vékony papírvágó ollók. Szellemi képességük mellett ezeknek az ollóknak rendkívüli a fantáziájuk is, akár csak egy pótláé! Különböznek ezek az ollók rendszeres segédszerkesztői szerepet töltenek be egy-némely lapnál.

Fantáziájuk azonban nem ritkán felülteheti a szerkesztőket. Így pl. egyik vidéki lap társunk azt írja, hogy a Belt-féle lopásnak elfogták a tettesét. A tettes neve szerinte: Váradi Berta, egy szép asszony, aki elváltan él lakatos férjével. A másik meg 30,000 frtra saccolja az ellopott összeget. A harmadik szerint pedig Párisban fogták el Váradi Józsefet. No hát, tessék kérem, nem elég magasan szárnyaló fantáziájuk azoknak a szegény segédszerkesztő — olló uraknak?

10 éves templomrabló. A szomszéd község egyik iskola tantermében elhelyezett iskola-perselyt f. hó 17-én virradóra feltörték s az abban elhelyezett 1 frt 50 krtól 2 frt-ig terjedő összeget, mit tisztán az iskolai tanulók helyeztek el, 15 kr hiányával elemelték. — A több oldalalag megindított nyomozásra ma egy 10 éves gonosz kinevésű iskola köteles állt a bíróságnál; körülötte még 3 hasonló koru osztózkodó pájtás és a szegény apa. — A fiu őszinte és egykedvű vallomásától álljon itt a következő párbeszéd: — Biró: Hol vetted a pénzt? — Fiu: A perselyből. — Biró: Melyik perselyből? — Fiu: A templom-perselyből. — Biró: Hová tetted a pénzt? — Fiu: Először a zsebkendőbe, onnant meg adtam Pistának 24 krt, Andriának 37 krt s vettem cukrot, ittunk 3 üveg szifont s a többit meg a vásárban költöttem el. — Biró: Hát az iskola-perselyt nem te nyitottad ki, mond meg fiam, talán félsz, az nem lehet, hogy te a templomba mentél volna lopni! — Fiu: De igen, a templomból loptam a pénzt. — Most a biró keményebb hangon a következőket intézi a fiuhoz: Valld ki mindent a mit tettél, mond meg honnét és mit loptál még? — Fiu: Hát a biró uréktól a tyukfészből 2 tojást; Panni néniéktől meg 5 tojást, aztán minálunk is loptam. — A szomorú s minden állításban valót tartalmazó párbeszéd után a fiu egész gyakorlatossággal mutatta aztán meg, hogy miként piszkálta ki gyufaszállal a templom egyik perselyéből a krajcárokat benyomott kalapja csücskéjébe s legkevésbé se indult meg, se a lelki apellátára, se pedig a rendőr ijesztgetésére. A bíróság egy valóságos sűrű tolvajt fedezett fel benne, kinek további vallomásától kitűnt, hogy a tojás lopás ösztönszerű szenvedélyévé vált. A nagy apát, ki fiát állítólagos „körös“ betegsége miatt tartatta vissza az iskolától, a hatóság szigoruan meg fogja büntetni, a fiut pedig az iskolai nevelés sikertelensége esetében, javító intézetbe küldetik.

Ejegyzés. Keszler Dezsó eljegyezte Goldstein Flóra kisasszonyt, dr. Goldstein Ignác helybeli ügyvéd nővérét.

Betörés Szabadkán. Szabadkán Deutsch Sándor ékszerész és óras üzletébe vasárnap éjjel ismeretlen tettesek betörték és körülbelül 4—500 frt értékű tárgyakat loptak el. A rendőrség nyomban megindította a nyomozást.

Verekedés. A mult héten Ó-Becsen egy kis parázs verekedés támadt a Vantsik-féle korcsmában. Ott iddógáltak Brasnyó István és Kiss János, szenttamási lakosok, meg Alföldi, szabályi lakos, és már széles kedvük lehetett, mikor belépett oda Uborka Antal az ó társaival, akikre Brasnyó rákiáltott, hogy buzzanak egy jó nótát neki. S mikor Uborka tiltakozott az ellen, hogy őket muzsikuskoknak nézzék, Brasnyó felkapott egy erőpoharat és úgy ütötte Uborka fejéhez, hogy az azonnal elájult. Az odahívott rendőrnek is ellenszelligtek a verekedők, még nem sikerült őket bekisérni és a járásbírósnak átadni.

Járulék mozgósítás eseteire. A honvédelmi miniszter kijelentette, hogy mozgósítás esetében mindazon altisztek, örvetzők és közhonvédek számára, kik béke idején kézipénzben már részesültek, továbbá a saját költségükön szolgáltató s mozgósítás beálltával kincstári ellátásba lépő egyévi önkéntesek részére is az aprólékos kéziszerkesztés utánpótlására még ötven krajcárnyi járulék számítható fel, mely a mozgósítás első napjával válik esedékessé; a nem tényleges viszonyból bevonuló legénység részére azonban csakis az állomány-illetékes alosztályhoz való bevonulás után lesz kiszolgáltatandó. Amennyiben egyes cikket a pótraktárból szolgáltatának ki, ezek beszerzési ára a kézipénzjárulékából levonatik.

— Oh valóban? válaszolt a leány zavarodva. Hálával tartozom önnek uram!

— De, hogy van az nagysám, folytatá Egon, hogy ön meztől tért vissza a kastélyba; a hosszú uton bizony megebezhette lábait.

— Nem lakom a kastélyban, hanem ott a pavillonban, mely az ágakon keresztül kivehető.

Egy szalmafődeles házra mutatott, mit Egon nem vett észre.

— Kisasszony a szülénél lakik?

— Nem, felelt ő zavartan, — a dajkánál.

— Szabad nevét tudom?

— Mária.

— Édes anyja bizony megszorodhat, hogy oly messze van öntől.

— Oh! mama nincs messze, ott lakik a kastélyban, Valentin testvéremmel.

A fiatal ember magába fojtotta a meglepetés kitörését.

— Uram! folytatá a leány kezeit összekulcsolva, miközben vastag könnyecsekpepek gördültek ki szeméből. Ön a kastélyból jön? Beszéljen valamit a mamáról, kérje a mamát, hogy jöjjön ismét a dadához, mint azelőtt. Semmi, igazán semmi vétkem sincs — higgye meg. Nem adtam okot semmire. Oh mint szeretném átölelni, megcsókolni a mamát!

— Kedves nagysád, szólt Egon megilletődve, szívesen megteszem, amit kíván. De nem fél-e, hogy a mama meg talál haragudni, ha én mint idegen, a családi ügyekbe avatkozom.

— Igaza van, felelt Mária ellankadva. Ne szóljon a mamának, mert haragudni fog reám.

— Testvérevel azonban beszélhetek? Valentin nagyon boldog, számos udvarlója van...

— Oh Valentin meg is érdemli szerencsését, kiáltott fel Mária ártatlanul. Testvérem szép, igen szép. Igaz-e, hogy nem sokára férjhez megy? A környéken úgy beszélnek.

— Talán, szólt Egon szórakozottan. Hát ön — folytatá tréfásan, mikor szándékozik ezt megtenni?

— Én? — felelt szánalmas mosollyal a leány.

Ugyan ki venne el engem, szegény teremést — hozomány nélkül? Nem uram! Ha Valentin beleegyezik, hogy háztartásában segédkezem neki, felvigyázok majd gyermekeire, mert én szeretni fogom azokat. Valentin sokat fog bálozni, tehát kell, hogy valaki otthon legyen. Nem igaz?

Egon meghatva szemlélte ezt az egyszerűséget, ezt a bájot. A leány a beszélgetés alatt virágokat kötött csokorba. Karton ruhája gyönyörű alakot takart el, egészséges, kecses testalkatot. Minden pillanatban hátrasimította szőke fürtjeit, melyek arcába csuszak.

Hirtelen hangok hallatszottak a közelből és a szétvált lombok közt megjelent Valentin haragtól piros arca.

— Anyám! kiáltá gyűlöletes hangon; lássa csak, mit művel a kisasszony!

Mária holtalvány lett; kezéből kibullottak a virágok és egy fatörzshöz támaszkodott, hogy el ne essék. Az összes vendégek Valentin köré gyűltek.

— Mama — hebegett Mária... mama!

Anyja feleje rohan, de Egon feltartá őt. Azután Mária elé lépett s meghajolt.

— Ne féljen, szóló erős, határozott hangon. A mesebeli elátkozott királyfi megfogadta, hogy csak azt veszi nőül, kinek a barnavörös papucs a lábaira illik.

Székelly Pali.

A faluban szót a banda
Az akácok soron végig:
Székelly Pali a cigányok
Muzsikaszóval kísérik.
Árványhaj a kalapján,
Részfokos van a markába.
A pitvarról, a kapuból
Félve néz sok lány utánna...
És olyinkor le is pereg
Egy titkolt könyv orcájára.

Két hete hogy haza került
A „stokháza“-ból falujába.

„Csak nem javult“ — mondja halkán
Pár anyóka fejcsóválva.

Az alvigen ott a korcsma,
Szomorúan oda tért be,

S borba, dalba önti báját.

Mit tegyen mást kesservebe?
Tán így öröm is lopózik

Sokat bankódott szivébe...

A korcsmában foly a sok bor,
Sok ujjongó, cifra nóta:

„Hej! nem volt még ilyen kedvem
Négy év s három hónap óta!...“

Huzzátok, a vak apátok!
Hadd mulassam magamat ki! —

Ezt a napot, mai napot
De nem tudnám sokért adni!...“

Közbe-közbe nagyot kurjant,
Aztán elkezd így dalolni:

„Volt nekem egy szép szeretőm,
Szeme bogár, haja barna,

Csókra állott csábos ajka
Akkor is, ha nem akarta.

De hamis volt, csapodár volt:
Mégmégerte lelke csókja...“

Ugy szerettem, — mégis, mégis
Megesküdtem a pokolra:

— Egy viharos, sűrű éjjel
Az örögnök dobtam oda.“

Szabadka Gyula.

A kerékpár udvarképes. Nálunk eddig a biciklizés szép sportját még mindig ellenszenv kísérte. A nép gunyosan nézi a kerékpárokat, s a hol teheti, kellemetlenséget okoz azoknak, kutyát uszítja rájuk, kövel dobálja a „megbolondult kőszőrösöket”. A városunkban megalakult kerékpár egyesület eddig is van egy-két női működő tagja s ha ezek közül valamelyik a nyilvánosság előtt, a város utcáin úzi a veremes sportot, az utca népe bámulva áll meg s nem dök csoportba a nagy csodára. Pedig hát a külföldön régen tudunk ezekről a kezdetlegességeken. (Olaszországban, Angliában s máshol például olyannyira ki van fejlődve és annyira ki van használva a biciklizés nyújtotta előnyök, hogy a diák ezen jár iskolába, az újsághordó ezen hordja szét az újságot, sőt már a verkleisek is velőpeden járnak. A belga király, II. Lipót, ki éveken át lábbetegségben szenvedett, ugyannyira, hogy már lovagolni is képtelen volt, orvosai tanácsára a kerékpározásra adta magát. Eleinte biztonság okából egy háromkerékű biciklin járt s naponként három órát biciklizett. Alben trónörökös pedig elegáns biciklijén tisztek társaságában többször nagyobb kirándulást tesz a környékre. Így tehát a kerékpározás udvarképes.

A csizma lélektana. A német professzorok olyan sokan vannak, hogy a meglevő tudományokból nem tudnak megélni. Kénytelenek pokoli ravaszággal új tudományok kötni a világ nyakába, a mely új tudományoknak aztán ők a prófétái. Egy ilyen próféta, tisztókés a modern tudomány terén Garré dr., a ki a minap merült föl a semmiből Basel-ben. Tudományának neve: scarpologia, jelenti pedig magyarul azt, a mit e sorok címéül írunk: a csizma lélektana. Garré dr. ugyanis azt tanítja, hogy a csizma és a lélek a legbensőbb kölcsönös viszonyban vannak egymással. Meg kell nézni valakit, hogyan jár és ebből meg lehet mondani, milyen a lelke. Ez a vejeje a scarpologianak.

A csizma e szerint nyitott könyv, melyből a scarpológus a csizma tulajdonos bensejét, karakterét ki tudja tanulni. A frenológia, fiziognómia, kiromantia és grafológia csak bizonytalan kísérletezések a scarpológiához képest. A koponyából, az areból, a kézről és a kéz vonásaiból megfejteni az embereket, gyerekeket. A csizma — mint mindenki tudja — a szó szoros értelmében alapja az emberi létnek. Ha valaki Garré dr.-nak egy csizmát, cipőt vagy papucsot, melyet legalább két hónapja hordott, beküld, postafordultával a professzor új megküldi neki a csizmákon alapuló teóriát, mert — mint Garré dr. egy értekezésében mondja — mindenki másképp viseli el a cipőjét. Ha például a cipő szimmetrikusan kopik, egyformán a bőre és a talpa, annak a gazdája mérsékelt, tartózkodó, de energikus ember, valószínűleg hivatalnok. Ha az így elhasznált cipő női cipő, viselője hű feleség, kintő nő, a kinek lelke a legszébb harmóniában van. Ha a cipőtalpnak a külső széle kopik le, az rendkívüli akaraterőt árul el. Az ilyen csizmák tulajdonosai keményfejűek és kalandravágók, egyszerűsége megvan bennük a kezdetes bátorsága is. Ugyanilyen női cipőnek ugyanilyen, csak szelidebb mértékű tulajdonságok felelnek meg. Megfordítva áll a dolog a belső szélükön kopott cipőkkel, a melyek a gyengeség és határozatlanság jelei a férfiaknál, az asszonyoknál a szelidség és a szeméremé. Ezek azonban csak halvány körvonalai az új tudományoknak, melynek igazolására Garré dr. a következő történetet beszélt el: Egy nap rendelésdobájába belép egy férfi és azt mondja, hogy a gyomra fáj.

— Öltse ki a nyelvét, — mondta neki Garré. Mielőtt azonban a nyelvére tekintett volna a doktor ur, szokása szerint a cipőjét vizsgálta meg. A szegény fiú állt egy darabig kiöltött nyelvvel, végre azonban Garré rákiáltott:

— Ön gazember!
Azzal kidobta a szobájából. És képzeljék — fejezi be a történetet a professzor — a scarpológiának igaza volt: a fiút másnap betöréses lopás miatt elfogták.

A törvényes kamatlábnak leszállítása iránt a kormány kebelében már régebben folyamatba tetettek a tárgyalások s a kamatláb leszállítására vonatkozó törvényjavaslat, mint illetékes forrásból értesültünk, immár annyira elő van készítve, hogy legközebb a képviselőház elé lesz terjeszthető.

A PIPASZÁR.

A nap ép akkor nyugodott le, mikor Gergely bácsiék hazába léptek. Szép nyári est volt. A házbeliek kint ültek az udvaron a nagy asztal körül. Főnn az asztal végén az öreg, tőle jobbra és balra fiatal rokonai, vagy négy unokaöccs és az asztal másik végén unokája, a gyönyörű kis árva Minka. Engem szívesen látnak körültekintve; Gergely bácsi apám jó barátja. És a lányka... pszt!

„Bizony, mondom nektek öcsém, olyan idő soha se lesz többé. Mint a költő mondja: „Elmult visszajöhettél.” Mikor még zsinóros ruba fődte testünket, másik nap ragyogott az égen; más vér buzogott az ősi erekben; nem könyvből tanultuk a hazaszeretetet. Még a szívünk is másként járta a lüktetőt! Ha mondom. Olyan igaz, minthogy Tóty Gergely nemesi nevem!”

Ezek után pedig nagyoktat lélekzett; mert nem is tréfa a magyar nép mai fogadtatásának ekkora sumáját elcélalni — egyszerűsra.

„Igaz, Gergely bácsi, nem élünk a hajdani szép időkben — sőt hájtek szerényen — de megnyugsunk a sorsban, haladunk a tudományban. Mi csak könyvből tanulhatjuk a hazaszeretetet, de szívből is, — szerelmet is.” Tízszé pillantást vettem a lánykára, ki, úgy látszott, osztozott véleményemben.

„Hát ti sebonnai utószülöttek, (így nevezett ő mindenkit, ki 1849. után látta meg a napvilágot), gondolatok, mi szerelmek sem voltunk? Nem-e? Még a tábor közepén is volt idyll. Idyll ám, az angyalát! Majd el is mondom. Hanem te Gázi gyerek, tölsd meg előbb ezt a karabinert! (Így hivta legöblösebb csibukáját). — Neked pedig édes lányom, jó lesz tán elnézni a konyhára. Vagy itt maradnál?”

A lányka fűgén elszaladt. Jóízűket szippantva, elégedetten himbálódzott a megerdemeltt öreg székekben.

„Így ni, most hát indulhatunk! Seregünk Bács alatt táborozott, mikor én a badnagyi bojtot viseltem. Szigoru voltam, az árgylusát, de azért a legénység szeretett. Hozzám jöttek tanácsért buban és örömben.

Eljegyzés. Dr. Geréb Mihály ügyvéd eljegyezte Taussig Mariska kisasszonyt, Taussig Vilmos nagykereskedő leányát Szabadkán.

Hordozható villám. A Jupiter hordozható villámja többé nem mese. Egy Sennewy nevű francia kitalálta, hogyan lehet olyan botot készíteni, a mely a villámnak fűtő tulajdonságán kívül világítson is. A botnak könnyű sétatálcája alakja van s belül cinkkel és szénsavval van megtöltve. A fogója íveg. Ha az oldalán levő kis gombot megnyomja az ember, vakító világságot áraszt maga körül; ha pedig egy másik gombot is megnyomnak, mennykő ugrik ki belőle, kisebb vagy nagyobb, már tudniillik, amilyen a töltés. Szabadkán kétségtelül nagy szenzációt fog kelteni ez a találmány.

Egy afrikai falu Budapesten. Az állatkertben már nem tartoznak a ritkaságok közé az exotikus vendégek. Minden tavasszal láthatunk ott egy-egy csoport afrikait vagy amerikaiit. Ez év május elején azonban egy egész falu érkezik, mintegy 51 lélek, férfiak, nők és gyermekek, összes berendezéseikkel egyetemben. Impresariójuk Müller Vilmos, a külföldön jöbír Afrika-utazó, e napokban utazott eljött Budapesten át Szudánig és az állatkert igazgatóságával szerződést kötött oly módon, hogy a karaván Budapesten lesz látható először.

Kincskeresők. Még mindig akad olyan együgyű ember, aki azt hiszi, hogy valami vénszöny által megjelölt helyeken pénz lehet kincse a földből. Ilyen kincs keresőknek csaptak föl e hó 12-én éjjel Horváth István bögre, a testvérrel, Rigó József, Verbai Antal, Csanak Antal és Koosis József öbesei lakosok és az ország-uton mintegy 2 méter hosszú, ugyanoly széles és mély gödört ástak, de bizony nem találtak ott kincset, hanem e helyett találtak a rendőrségre, mely őket feljelentette, a kincs helyett most bírságot fizetnek utrendészeti kihágás miatt.

Városi ügyek.

Városi közgyűlés.

A baja-zombor-újvidéki vasút ügye. Zombor sz. kir. város törvényhatósági bizottsága e hó 20-án rendkívüli közgyűlést tartott.

Ennek a közgyűlésnek az összehívására okot leginkább a baja-zombor-újvidéki vasút ügye adott. Az engedményeknek ugyanis igazolniuk kell ápril hó 1-ig, hogy a 4.100.000 frtnyi építési és üzletberendezési költségeknek 35% -a biztosítva van, vagyis, hogy 1.435.000 frt rendelkezésükre áll, de sőt hogy a miniszterium is siettesse az ügyet, az engedményeket egyben kötelezte arra, hogy ápril 1-ig a 200.000 frt engedélyezési biztosítékot letegyék.

Tudjuk, hogy Zombor szab. kir. város is 50.000 frtot szavazott meg törzsrészevények fejében a vállalat részére; ennek az összegnek a fizetési módjait az azonban olyképp állapította meg, hogy 10 éven át évi 5—5000 frtot fizet le, tehát az 50.000 frtot 10 év alatt juttatja a vállalat pénztárába. — A kereskedelemügyi miniszter azonban figyelemzette most a város közönségét, hogy 10 éven át évi 5—5000 frtnak a fizetése (5%-os kamatot számítva) valóságos tökéértékben nem 50.000, hanem csak 38.608 frt 67 kr. És a város nem is tarthat nagyobb összeg erejéig igényt törzsrészevényekre, mint csak az utóbb említett összegig. Az 1888. évi IV. t. c. is kimondja, hogy a törzsrészevények ára mindenkor teljes tökéértékben fizetendő le. Mindezeknél fogva fölhitva a miniszter a város közönségét, hogy gondolja meg a dolgot s a 10 évi törlesztésnek megfelelő valóságos értékben ajánlja meg az 50.000 frtot, annál is inkább, mert hiszen a tervezett vasut a város gazdasági, kereskedelmi és kulturális érdekeinek kiválóan előnyére szolgál. Ajánlja is a miniszter, hogy 10 éven át évi 6475 frt 23 krt fizessen a város, a mi — 5%-os kamatot véve számítással — az 50.000 frt teljes tökéértékének felel meg.

Az engedményesek maguk is intéztek kérvényt a városhoz az iránt, hogy a hozzájárulási összeg fölemeltesse, avagy legalább is valóságos töké értékeig egészítsék ki.

Megjegyeztük itt egyben, hogy maga a kormány is a legmesszebb menő támogatásban részesíti a vállalatot. Ugyanis a postaszállítás fejében 300.000 frt s külön segély címén 180.000 frt tényleges tökéértéket képviselő évi járadékot biztosított részére.

A közgyűlés leginkább ez ügy miatt hivatott egybe. Ennek lefolyásáról a következőkben emlékeztünk meg: Sándor Béla főispán pont 10 órákor megjelenvén a közgyűlési teremben, üdvözli a valóban szép számban megjelent bizottsági tagokat, a közgyűlést megnyitja.

A tárgysorozat első pontja volt a fentebb ismertetett ügy. Felolvastatván a miniszteri leirat, ugy szintén az engedményesek kérvénye, a közgyűlés a gazdasági és pénzügyi bizottság, ugy az állandó választmány javaslatához képest egyhangu helyesléssel határozta el, hogy 10 éven át évi 6475 frt 23 krt fizet 50.000 frt valóságos tökéértéknek megfelelő törzsrészevények fejében, de kiköti, hogy az igazgatóságban legalább egy tag által mindenkor képviselve legyen a város.

További tárgy volt a gyepmesteri állás betöltése. Tudjuk, hogy Ewald Jakab megtagadta szerződészerű kötelezettségeinek teljesítését, mert a két laktanya, meg a vágóhid annyi dolgot ad neki, hogy — állítása szerint — veszteséggel, ráfizetéssel dolgozott. A közgyűlés határozata folytán pályázatot hirdettetett az ő veszelére és kárára, azaz, hogy a többlet az ő terhére essék. Akadt is két pályázó, a kik valamivel magasabb áron voltak hajlandók a gyepmesteri teendőket elvállalni, de midőn fölheváltak, hogy kauciót tegyenek, hallgattak. Mellettük újból folyamodott Ewald Jakab is — természetesen nagyobb díj mellett tévén ajánlatot. Nem maradt más mit tenni, mint az utóbbit elfogadni.

A zombori gőzmalom- és fűrdő részvénytársaság engedélyt nyert, hogy a szelencei gőzmalom földalatti csatorna útján kösse össze a Ferenc-csatornával; a munkálatok befejezésére 30 napi időt kapott, de már is 70 napi idő is tellett a munkálatok megkezdése óta s most a részvénytársaság újabb 50 napot kér. A közgyűlés most ápril 24-ig terjedő halasztást adott.

A városi földek folyton igen kedvező áron adtak bérbe. Most is több birtokrészt bérletére vonatkozó árverési jegyzőkönyv volt a közgyűlés előtt, melyek szerint a viszonyoknak teljesen megfelelő, sőt az előirányzathoz képest mindentől többet mutató áron adtak bérbe azok. A közgyűlés valamennyit jóváhagyta. A város tulajdonát képező mocsarak, mosztonga stb. bérletei szintén jóváhagyattak, két részlet kivételével, melyekre nézve új árverés rendeltetett el.

A villamosvilágítás kérdése. A legutóbbi gazdasági és pénzügyi bizottsági ülésen dr. Gruner Samu bizottsági tag kérdést intézett Schlagger Gyula polgármesterhez az iránt, hogy a város világítási ügyének a kérdése ez idő szerint mily stádiumban van. Mert tény, hogy a mostani állapottal megelégedve nem lehetünk, s tudomása van, hogy egy ajánlat fekszik a város előtt, mely a villamosvilágítás iránt tettetett. A polgármester erre kijelentette, hogy a beadott ajánlatot azért nem kívánja még tárgyalatni, mert tudomása van arról, hogy több oldalról is tétetik még ajánlat s azokat mindenestre be kell várni. Elve, hogy mi ne experimentáljunk esetleg a mások javára. Inkább várjuk meg, míg valahol sikerül behozni a tökéletes villamos világítást s mi okuljunk inkább a mások berendezésén. Előadja, hogy a villamos világítás kérdését behatóan tanulmányozza már régebben, de még elég tapasztalatokat nem lehetett szerezni, mert a legtöbb helyt szintén most foglalkoznak a kérdéssel. Mindenesetre beavandónak tartja Pécs város villamosvilágításának az elkészültét, ahol most májusban rakják le az akkumulátorokat. Több példát hoz föl, melyekből az eddigi villamosvilágítás előnyeit és — bizony — némi tökéletlenség miatt elég nagymérvű hátrányait is tapasztalhatjuk. Igéri azonban, hogy a most következő rendes közgyűlésen ez ügyben kimerítő jelentéssel fog előállani.

A mint látom, ti könyveztek? Megérdemlik szegények. (Gergely apó könyvezett legjobban.) Ugyan Gázi töltsd meg még egyszer ezt a karabinert! — Ezt az idyllt utánoztátok!”

Hej! de szerettem volna utánozni a — szerelmet! (Már csak harc nélkül.) Amor csábított. Mért nem mégy ki a kertbe, hisz ott van rózsád a rózsák közt? Nem tudod, hogy vár rád, hogy rólad ábrándozik? Hogyan dobog ilyenkor a szív! Amor győzött.

Siettem ajánlani magamat. Csenedesen ellopózkodtam a kertbe. Minka ott állt a lugas alatti padon; befogtam hátulról szép szeméit, de ő (milyen okos lányka!) mindjárt kitalálta nevemet. Letültem melléje a padra és együtt vizsgáltuk a ragyogó csillagokat.

Istenem, de hamar is mulik ilyenkor az idő! Lám, kinyílik a kertajtó: valaki jön.

„Pá, pá! Fusson, kérem, el?”
Ő kért és én hönöm alá vettem lábaimat: ucu! Ugyan magam sem tudtam, hogy tulajdonképen mért is futok. Gépiesen fogadtam szót a kedvesnek, a logika pedig még csak futás közben szólalt meg. (Van is ilyenkor logika!) Benn voltam a futásban, hát futottam. Hátra sem tekintve igyekeztem a rendes kigró helyét elérni. Az a valaki folyton a sarkamban volt és amint a sötétben felszemmel láthattam, elem vágni szándékozott. Olyasfélét éreztem, mint mikor álmodunkban futni akarunk, de az üldöző kis manók nem engednek bennünket. Ez nem álom; a manó nem kicsi!

Mikor célpontombhoz értem, valami suhogott a léghen, még pedig olyan 8-as ütényben, hogy szegény hátam csak ugy visszhangzott belé. Egy nyolcad paúza alatt, mielőtt a 2. ütény megkezdődött volna, fűntermettem a kerítés tetéjén. Onnan aztán csak mégis lenéztem kíváncsian üldözőme és...

„Gergely bácsi, maga az a karabiner-szárral? Ez se megvetendő idyll béke idején, nemde?”

„Tyű, az árgylusát! Csak nem te vagy az édes öcsém?”

„Én csak tagadnám, de a hátam tanu rá...”

Hirdetmény

birdetményt teszi közege alulírott napon zombor-újvidéki helytáiban fekvő és a által igénybe veendő mint az államkincst címén nyeresendő osztévi megtakarításaitól járulási tőkének telje elhatározván, ezen a számitott 15 napon a hivatalos helyiségében tározat elleni felebb város polgármesteré 1894. évi március hó mester.

Művészet

„Magyarország

napilap. Nincs lekövte egyeseknek, sem a szolgáltatásban. A „Magy” célt szolgál: az országunk ügyét. Ez legegyszerűsére törekszik. A „Magy” kívül szemben tárgyalja ismer: az igazság mérülmenyek közt el nem ségének és kiadóhivatán az összes országok szór hozza az olvasók ország”-ot reggel már olvasni lehet. Hozza kimerítő szövegben, a a fővárosból, mint a bel- és külföldi teljes Naponként közöl tárcaményeket. A ki a „Magy” leti, társadalmi és po egy egész nappal előt „Magyarország” már olvasóközönség kezében támogatásnak azt a m eddig még nem dicseklését a szerkesztőség tökéletesítésre fordítja: Ára: Április hó 1 frt évre 3 frt 50 kr, ápr 50 kr. Az előfizetési p hivatalba (Budapest, ...)

Az otthon és dik század végének es mesnek otthonát, ha n mindennapi kivonata: otthonnak nagy kibékí kees lépéssel ment elő melléket, egy egész érdekeinek. Ennek a n Irányecikkekén kívül a lon, a házi kertészet, a újabb eseményekről es dalmi és pedagógiai é amely egyenesen a gy Moka bacsinak, a a gyermekmeséi mellé a és sok egyéb olya amelyek nemcsak a g gyarapítják, hanem a a felőtték lelkét is. M vet követi a Pesti Na körök különleges érde leteket szánt. Közleked

„Aki adtaját, sz voltak ezek! Hü-hü! E ki a méhesemet látog No, de így kifarasztan látszik, a hátam száma. Az öreg erre bar várfafról és nevetve is volt. Megjelölte helyen miért, nekünk minden hus is.

Mikor három hóna kis feleségemet, kit a tem, a hozomány köz pipaszárát is. Most is a kifőztük a mézes bete szerartások közt nyu a mint azt Gergely bá illetve: azaz velem.

Jaj neked jöven!

Három
Rajog
Három
Dal, bor
Dal az
Szibol
Dalra
Dal eny
Bor a d
Lelesit

Hirdetmény. A városi tanács a következő hirdetményt teszi közzé: Zombor sz. kir. város közönsége alulírott napon tartott rendes közgyűlésében baja-zombor-újvidéki helyi érdekű vasút részére a város határában fekvő és a város tulajdonát képező és a vasút által igénybe veendő földek ingyenes átengedését, valamint az államkincstártól az italmérsi járadékot illető címén nyerendő ösztalék, esetleg a városi házipénztár évi megtakarításából fedezendő 50,000 forintnyi hozzájárulási tőkének teljes összegében leendő megfizetését elhatároztán, ezen határozat folyó évi március hó 20-ától számított 15 napon át Thurszky Jenő városi tanácsnok hivatalos helyiségében közszemlére kitétetett. Ezen határozat elleni fellebbezések szemlített határidő alatt a város polgármesteréhez címezve benyújthatók. Zombor, 1894. évi március hó 20. án. Schlagetter Gyula, polgármester.

Művészet és irodalom.

„Magyarország” teljesen független politikai napilap. Nincs lekötve senkivel szemben, nem áll sem egyeseknek, sem osztályoknak, sem érdekköröknek szolgálatában. A „Magyarország” önzetlenül csupán egy célt szolgál: az ország függetlenségének és önállóságának ügyét. Ez lebeg folyton szeme előtt és ennek elérésére törekszik. A „Magyarország” mindig és mindenki szemben tárgyilagos és elfogulatlan. Egy mértékét ismer: az igazság mértékét, a melytől soha semmi körülmények közt el nem tér. A „Magyarország” szerkesztőségének és kiadóhivatalának megfeszített munkája folytán az összes országos és külföldi eseményeket legelőször hozza az olvasóközönség tudomására. A „Magyarország”-ot reggel már az ország távolos részeiben is olvasni lehet. Hozza az az napi országgyűlést teljesen kimerítő szövegben, az az napi összes eseményeket egy a fővárosból, mint a vidékről és a külföldről. Hozza a bel- és külföldi teljes tőzsdei jegyzéket és árfolyamokat. Naponként közöl tárcát, regényt és más érdekes közleményeket. A ki a „Magyarország”-ot olvassa az az üzleti, társadalmi és politikai eseményekről sok helyen egy egész nappal előbb értesül, mint más lapokból. A „Magyarország” már is 30,000 példányban forog az olvasóközönség kezében s így rövid idő alatt elérte a támogatásnak azt a mértékét, a melylyel magyar lap eddig még nem díszeskedhetett. A közönség ezen támogatását a szerkesztőség a lapnak folytonos fejlesztésére és tökéletesítésére fordítja. A „Magyarország” előfizetési ára: Április hóra 1 frt 20 kr., (április—június) negyedévre 3 frt 50 kr., április—december hónapokra 10 frt 50 kr. Az előfizetési pénzek postautalványon a kiadóhivatalba (Budapest, Rostély-utca 2. szám) küldendők.

Az otthon és a nagyvilág. A tizenkilencedik század végének embere már nem is tartja kényelmesnek otthonát, ha nincs meg benne a nagyvilágnak mindennapi kivonata: az újság. A nagyvilágnak és otthonnak nagy kibékítő munkájában nevezetes és érdekes lépéssel ment előre a Pesti Napló, mely most külön mellékletet, egy egész újságot szánt az otthon speciális érdekeinek. Ennek a mellékletnek Tűzbély körül a címe. Irányiükkel kivül a szezon, a divat, a konyha, a szalon, a házi illusztrált munkájában, melyből immár 8 füzet jelent meg. A gyönyörű kiállítású egykoru 400 képpel illusztrált munkára még most is elfogad előfizetéseket a Lampel R. (Wodianer F. és fiai) könyvkiadó cég Budapest Andrásy ut. 21. Az eddig megjelent 8 füzet ára 2 frt 40 kr. Minden további 6 füzet előfizetési ára 1 frt 80 kr. A 8-ik füzetben a következő képek vannak: Jelenet a bécsi forradalomból. (A Jäger-Barrikád ostroma). — Jósika Samu báró. — Kaszás nemzetőrök (Pettenkofen rajza). — A miniszterium kinevezéséről szóló kir. kézirat felolvasása a muzeum előtt. — Wesselényi Miklós báró. — A szabadságharc nevezetesebb szereplői. — Az 1848—49-iki honvédek és nem-

zetőrök (Egykoru rajz). — Az első független magyar felelős miniszterium.

A „Vasárnapi Újság” március 18-iki száma 11 képpel, s a következő tartalommal jelent meg: „Paulay Ede.” (Arcképpel). — Költemények: „Madarak pajtása.” Lipcsey Ádámól. „Zsuzsa nagyamama.” Versey Györgytől. — „Történelmi munkák: I. A hricesi kőszertesz.” Dedek Crescens Lajostól. (Dörre Tivadar rajzával). — „A Baross-szobor pályázatának pályanyertes művei.” (Strobl, Szécsi és Róna pályaműveinek rajzával). — „Első költői örömnem hazánkban.” — Fényképek az orosz társadalomból: „A lélekfufár.” — „A bolygók és az emberi életkorok.” — „Munkácsy első vázlatai a Honfoglaláshoz.” (3 képpel). — „László főherceg a Franklin-Társulat nyomdájában.” (Képpel, Ellinger Ede pillanatnyi fényképe után). — „Hogy itélnek a kínaiak Európáról.” — „Munkácsy rajza Blaháné albumába.” (Képpel). — „A Munkácsy tiszteletére rendezett díszlakoma.” (Kimmach László rajza). — „Irodalom és művészet.” — „Közintézetek és egyletek.” Sakkjáték, Képtalányok stb. rendes rovatok.

A Pesti Hírlap a most lefolyt évnegyedben is a leggazdagabb tartalom lapnak bizonyul. Az országgyűlési vitákat a legkimerítőbben közli s vonzó leírásokkal, karcolatokkal kíséri; azért naponként 20—24, vasárnap folyton 32 oldal terjedelemben jelenik meg. Mikszáth rendkívül érdekesen irt novelláját (Beszterce ostroma), Jókai Mór koszosos írónk hosszabb elbeszélése fogja követni a most következő évnegyedben. Amellett közölni fogja a Pesti Hírlap a Figaróban megjelenő francia eredetivel egyidejűleg Ohnet legújabb kitűnő regényét, melynek fordítási jogát már megszerezte. Nagy közönséget érdeklő külön rovatai számát is folyton szaporítja a Pesti Hírlap. A mérnökök és építészek érdekeinek hatóságabb előmozdítása s a technikai ügyek szélesebb körben való ismertetése végett nyitotta a Műszaki Hírek rovatát. Nagy teret szentel a színművészeti hírek mellett a képzőművészeti ügyeknek is. A jövő évnegyedtől kezdve a Mezőgazdaság rovatát is ki fogja bővíteni, külön szakértő munkatársak szerződésére által. A Pesti Hírlapra minden naptól kezdve elő lehet fizetni. Előfizetési árak: egy óra 1 frt 20 kr., két óra 2 frt 40 kr., negyedévre 3 frt 50 kr. Mutatványszámokat — egy levelezőlapon nyilvánított óhajra — bárkinek ingyen és bérmentve öt napig küld a kiadóhivatal. (Budapest, V., nádor-utca 7. szám.)

Bodrogh várról.

Mire az ország és vele együtt vármegyénk fennállásának ezredéves ünnepét fogjuk megülni, érdekes és a helyi történetre nézve érdemes lesz kutatni, esetleg végelegesen tisztázni a kérdést: hol fekiült Bodrogh vára?

E kérdéssel már többen foglalkoztak, míg nem vármegyénk jeles történétörője, Iványi István, az eddigi eredményeket összegezve kijelenti, hogy e vár régi helyének közelebbi meghatározása még nehéz. (Tört. T. Évk. VIII. 101.)

Iványi előtt némelyek a Monostorszegh község határában levő Bartán nevű pusztá nyugati végén, az ugynevezett bezdáni erdő délkeleti részében levő romokat tartották az egykori Bodrogh vár maradványainak, sőt a katonai térkép (1884-től) egyenesen annak is nevezte. Iványi a Bartán helységről irt alapos tanulmányában világosan kimutatja, hogy e romok nem egyebek, mint a mohácsi vár előtt szerepelt Bartán (vagy Bortány) várának maradványai; e kérdés tehát eldőntöttnek tekintendő.

A középkori okleveles adatokból Bodrogh vár fekvését egészen pontosan nem lehet megállapítani s ez az oka, hogy Iványi sem határozhatta meg pontosan s hogy e várról ő is csak annyit tud, hogy az a Duna mellett, Bezdán

„Aki adtáját, szép masirozások és svengulások voltak ezek! Hú-ha! Hát valami sihedernek tartottalak, ki a méhesemet látogatja meg. (De édes volt a méz!) No, de így kifárasztani egy öreg embert. Hú-ha!” (Ugy látszik, a hátam számításba se jött.)
Az öreg erre barátságosan lehozott a megszállott várfalról és nevetve a háza vezetett. Az asztal terítve volt. Megjelölte helyemet Minka mellett. — Tudja isten miért, nekünk minden étel forró volt, még a hideg hus is.

Mikor három hónap múlva hazavittem az én aranyos kis feleségemet, kit a hátamra mért porciók árán szereztem, a hozomány közt megtaláltam azt a nevezetes pipaszárat is. Most is ágyam fölött lóg. Ugy ketteskén kifőztük a mézes betek alatt, hogy majdan mi is oly szertartások közt nyújtjuk azt át jövődöbéli vónknak, a mint azt Gergely bácsi megcselékedte volt velünk, illetve: azaz velem.

Jaj neked jövődöbéli vóm!

Ipolyi Sándor.

Három csillag.

— Körner. —

Három csillag fényűgára
Ragyog át az életen,
Három szelídfényű csillag:
Dal, bor és a szerelem.

Dal az érzelem visszhangja,
Szívől fakad az csupán,
Dalra ifjú lesz a lélek,
Dal enyhít a bánatán.

Bor a dal megindítója,
Lelkesítve felhevít,

Bor tüze, mely felvidítja
Éltünk múltó éveit.

Hátba még kigyullad ám a
Szerlem szép csillaga,
Akkor csik jól a jó bor,
Akkor szól a szív dala!

Csillagok! hát utainkon
Ragyogjatok fényesen,
Társunk legyen a halálig:
Dal, bor és a szerelem.

Fénylik ez a három csillag
Mindentyűre egyaránt,
Éljen az, ki feltalálta:
Dalt, bort és a szép leányt!

Maróthi János.

MAHMUD BABA.

— Novelle. —

Irta: Mrazovits Miléna. Ford.: Szabadka Gyula.

Ha volt valaha ember, aki tökéletesen boldog volt, akkor bizonyosan az agg Mahmud Baba volt az. Nem tudta mi az elégedetlenség, a szerencsétlenséget még hirtől sem ismeré. Hol is tanulta volna ezt megismerni?

Midőn egyszer előtte sok embernek nyomoráról beszéltek, éppen kedves helyén ült, egy pompás hársfa gallyai között, sokáig elmélkedett a mondottak felett, a nélkül azonban, hogy ezt fölfoghatta, megérthette volna. Emberi nyomorúság? Mi volna ez tulajdonképen? Gondolkodva tekintett szíjjel néma szemével a zöldelő virányokon, miközben lassan simogatta ezüstfehér szakállát.

Emlékezete óta minden meleg nap alkonyán itt ült az öreg, halgatag Mahmud Baba a pompás hársfa gallyai között. Vidám hely, amely élt nagy és több embert is fogadhat magába, volt ez itt deszkából készített; keskeny lépcsők, melyeken azonban Mahmud Baba még mindig fáradság nélkül járhatott, vezettek oda fel. — A hársfa épen az országot kanyarulatánál, melyen keresztül egy tiszta, csörgedező patakocska folydogált, állott; a patakocska tulsó partján, mindjárt az országot mellett, egy pár lépésnyire a hatalmas hársfától, úgy hogy ennek lombozata még beárnyékolta, állott utasok számára egy vendégszerető bódé. Ez Mahmud Baba tulajdona volt, melyben sok vándor pihené ki az uti fáradságát. Korán és későn önté az öreg kavedsija a barna kávéport a forró vízbe, fáradt vendégei számára, kik némán hallgatták az agg guszlár dalait, melyeket ez évről-évre a patka lobogó tüze mellett ülve, hallgatóinak elragadtatására zengedezett.

Mahmud Baba itt van, — ismét este lesz, gondolá magában a dalnok a nyitott ablakon keresztül a hársra pillantva. Az ő dalát akarom énekelni:

„Ne ima take lule,
Ne ima take bule
U cara!...”

kezdé hosszan buzott hangokon.

Némán hajlongott Mahmud Baba, amint a dal hallá, melyet tiszteletére egy boszniai dalnok szerzett és amelyet a vándorlók az ország legtávolabb helyiségeibe is elvittek: a dal Mahmud Baba szép pipájáról és gyönyörű asszonyairól.

Hizelegve pillantott pipájára az agg, melyet dohánnyának sűrű füstje elborított. Sötétvörös agyagból volt ez gyurva és olyan alakja volt, mint egy fésülő damaskusi rózsának, hosszú jázminfászával, mely egy fekete borostyán szopókában végződött; nem volt ehhez hasonlító több és nagy tiszteletben tarták, mint egy hatalmas padisah drága ajándékát, melyet fia apától örökölt.

Nem volt a világon párja e pipának, nem volt a világon párja Mahmud Baba feleségének.

és Monostorszegh körül létezett. Pontosabb meghatározását e várnak nem is lehetett adni, mert a mohácsi vész előtti korból nem maradt fenn oly oklevél, mely akár Bodroghnak, akár a közvetlen vele szomszédos helységeknek határaitra vonatkoznék: a vár fekvését tehát csak a környékre vonatkozó általános adatokból, nemkülönben az egykorú összeírásokból lehetett hozzávetőleg megállapítani. Bartán és Bodroghmonostor a középkorban szomszédosai voltak Bodroghnak, ezek közül pedig az előbbi a mai Bartán pusztá területén, az utóbbi pedig a mai Monostorszegh helyén állott. Iványi tehát a vár fekvését helyes irányban kereste.

Bodrogh várának, mint az egykori hasonnevű vármegye székhelyének, fekvését közelebbről nem is a mohácsi vész előtti okmányokból, hanem az újabb korban foganatosított vizsgálatokból tudhatjuk meg. Eddig két ily dokumentum ismeretes, melyek egyikét Iványi is felhasználta, (Uj Bodrogh vármegye 20. l.), a másikat, mint eddig ismeretlen, az országos levéltárban eszközölt kutatásaink alkalmával találtuk fel. Az Iványi által is ismert dokumentumot a Bács és Bodrogh vármegyék között folyt határpernek iratai képezik az 1717. és 1718. évből, a midőn Bodrogh várát a vizsgálat szorgalmasan nyomozta. Ekkor történt, hogy fölmerült az a téves nézet is, mely szerint Bodrogh vára talán az Arad vármegyei hasonnevű faluval azonos. Arad megye ez ügyben megkérdetvén, a perben eljáró bizottság azt a választ nyerte, hogy a keresett Bodrogh vár Vörösmarttal szemben azon a helyen állott, hol a Duna foly, vagyis a Duna idő folytán elmosta a várat s így annak helye a folyó medrében keresendő. (Uj Bodr. vm. 20. l.)

Hogy ez a felvilágosítás, melyet akkor nem sokba vettek, mennyire helyes, világosan mutatja a csak imént napvilágra került újabb adat az 1724-ik évből. Ez évben ugyanis a gróf Czobor-uradalom összeírása foganatosítottán, a szintén ez uradalomhoz tartozó Monostorszegh helység összeírásánál a bizottság fölemlíti, hogy e helység határterülete a Duna rombolásai következtében nagyon megfogyott s Bodrogh vára is ennek esett áldozatul, mely itt a Duna mellett feküdt, jelenleg pedig a folyam medrében, a Vörösmarttal szemben levő szigeten maradt fenn nyoma, melyet a vörösmarttiak most is Bodroghnak neveznek.

Ez a gróf Czobor-féle összeírás az országos levéltár kancelláriai osztályában (1612—16. sz. a.) foglaltatik s mivel a Bács és Bodrogh megyei határper aktáival semmi összefüggésben nincs, mindenesetre feltűnik, hogy a benne foglalt állítás a fentebb érintett határper iratokban foglalt felvilágosítással egészen megegyezik. E körülményt sem vehetjük tehát véletlen találkozásnak, hanem azt kell következtetnünk, hogy Bodrogh vár fekvését a múlt század elején még tökéletesen ismerték s így a két egymástól távoli, de mégis egybehangzó tudósítás alapján e vár egykori helye iránt többé kétely fenn nem foroghat.

Még csak az lehet a kérdés, vajjon mikor rombolta el a Duna árja Bodrogh területét? Ezt könnyű eldönteni, ha tudjuk, hogy Bodrogh helység a török hódoltság korában még 1590-ben 14 adózó házzal szerepelt, azontul pedig nevével

többé nem találkozunk. Világos tehát, hogy a XVII. század elején kellett elpusztulnia.

Dr. Dudás Gyula.

CSARNOK. AZ IBOLYÁRÓL.

Valami csodálatos varázst gyakorol a szerényen meghűző kis ibolya, midőn az üde tavaszi pázsiton először megjelen.

Örülünk ugyan az üvegázi ibolyának is, melylyel a mai műkertészet tél közepén is megleg, miáltal a fagy jégvirágokat rajzol ablakainkra; de a mesterségesen nevelt virágnál hiányzik az „első ibolya“ varázsa és poézise, mely a tavasz megerkezésének hírnöke.

A növényzet megváltoztatja egy-egy vidék jellegét. De bizonyos, hogy a környezet és elrendezés is jelentősen emeli a növényvilág esztetikai hatását. Ugy viszonylik ahhoz, mint a foglalvány a drága köhöz. Hol érvényesülhetne szobor pl. a buzávirág sötétke színe, mint a megérett kalászok arany hullámai között, vagy a csipkerózsa, mely zöld indáival beszövi a kopár szirteket, életet és kellemet kölcsönözve azoknak s a rideg, köves talajnak köszönheti szépsége magasabb jelentőségét.

A megfújt föld újajásulésának jelvényeül tekintett az ibolyát már a görög poéták is, de ennek teljes ellentétét egyuttal a halál jelképeként is sötét színű és szomorúan földre hajló alakjáért. Fogadjuk el napjainkig is fennmaradt barátságosabb jelentőségét, mely a vidám görögöknél sokkal elterjedtebb lehetett, mert az athéneiek legkedvencebb virága az ibolya volt s ök azt oly nagy mennyiségben tenyésztették a kertjeikben, hogy ezáltal az istenek városa: „ibolya illata“, „ibolyától koszorúzott“ szép melléknevet nyert. (Már Homer említi az ibolyát Kalypso szigetének paradicsomi leírásában: „A zöld rét ibolyával és zellerrel volt tele.“ Odüsszeia 5.) Az Akropolis hegyén még ma is dusan terem az ibolya vadon — mellékesen megjegyezve, délen sokkal pompásabban illatozik, mint nálunk — s még a szellő éjjelenként az örök szép márvány romok és ezüstlelvél olajfák koronái felett halhatatlan multról regél: az ibolyák mosolyogva és csevegve tekintenek a csillagokhoz fel. A szép görög nők praktikus utódai az „ibolya szemű“ istennőnek, Athénének szentelt földön az ibolya virágait egy sajátos illatu esemege készítéséhez használják fel.

A középkor elején is a tavasz hírnökének tekintették az ibolyát. A ki Bécs környékén az első ibolyát megpillantotta, azonnal jelentést tett róla a hercegnek, ki egész udvarától és a lakosság tarka tömegétől kísérve, arra a helyre lovagolt, hol aztán a legszebb szűznek kellett az első ibolyát leszakítani.

E kedvelt virággal még egy sajátos regé is össze van kötve. Egy lovag hajdan — beszéli a regé — a rossz szellemet kigunyolta görbe lába miatt, miért ez őt aztán egész várával és minden bennelevővel egy mély szikla hasadékba süllyesztette. De a várnak szelid és angyal tiszta kisasszonya felett nem volt hatalma a sáttának; ez megmenekült, de szegénynek egyedül, elhagyottan kellett élnie.

De ekkor egy jó szellem megkönyörült a magányosan buslakodó leánynak s kedves ibolyává változtatta, azonban száz évben csak egyszer volt szabad nyílnia s midőn a századik év leteltével egy ifju lovag őt, mint az év „első ibolyáját“ feltalálta és megeskölte: megtört a varázs, előtűnt újra az elstílyedt vár, a lovagokkal és csatlósokkal s az így megáldott szép kisasszony kezével köszöntö meg a szép lovagnak a varázs megtörését.

Az ibolya Európában mindenütt honos és már a legrégebb idő óta tenyésztik is. A legszebb mythosza a virágok között kétségkívül az ibolyának van. A görög hitregeiben már szerepel. Atlasznak egyik leánya Appollólól üldözötve, ibolyává változott. Más hitrege szerint a Jupiter elől menekülő Jó nyomában ibolya fakadt. Herder igen szép regét mond róla. A világ tereméskor a kopár sziklakat csupán fű borította. Ekkor az Alázatosság: elültette az ibolyát s az sokáig mint neki szentelt virág volt ismeretes.

Franciaországban kivált a troubadourok idejében

szerepelt az ibolya. Az 1324-iki Touleusi hét Troubadour-versenyen egy arany ibolya volt a nagy jutalom.

I. és III-ik Napoleon életében az ibolya jelentékeny hatást gyakorolt sorsuk változására. Mindkettőnek neje szenvedélyes virágkedvelő volt. I. Napoleon neje Beauharnais Jozefének ibolyáival kedveskedett. Neje örömmel fogadta és szagolván, ijedten mondotta: — Ezeknek az ibolyáknak halotti szaguk van.

Nemsokára megis halt.

III. Napoleon ugy szeretett feleségébe, Montije Eugeniába, hogy ibolyákkal fölékesítve látta meg először.

Valamint a dalköltészetben az ibolya minden virág közt elvitáztatlanul az első helyet foglalja el a rózsá mellett: ép ugy illata is az athéneiek óta napjainkig legkedveltebb a rózsá mellett. Józan gondolkodású és találmányokban gazdag korunk jól érti, miként kell az illékony virágillatot számtalan szesz- és illatívegesébe lekötöni. Vannak gyárak, hol évenként 10,000 kilo ibolya-virág használtatik föl illatszere készítésére.

De nemcsak az ember kedveli az illatát, hanem maga a természet is gyönyörködni látszott művében, midőn az ibolyába belelehelte az elbűvölő illatot, mert sokszorosítani igyekezett azt egy kardillium féle — iris florentina — gyökerébe is bele oltotta, mely mint ibolyagyökér árutatik, honnan iris vagy ibolyapor név alatt az előkelő hölgyvilág illatszere dobozába vándorol. Ibolya-illatot terjeszt még egy penészféle is, az ugynevezett ibolyamoha, bissus jolintus. Ez a nedves helyeken fekvő kövekben található s a köveket a nép egyszerűen ibolyaköveknek nevezi, feltűnő, átható ibolyaillatuk miatt.

Ince Jenő.

EGY GYÖNGÉD BOSSZU.

Egy éve annak, hogy C. grófnő özvegyé lett és a szép, fiatal és szelleműs özvegyek számát eggyel szaporította. Persze kellemes egy érzés, szépnek, fiatalnak és hozzá özvegynek lenni, mire én már nem aspirálhatok, miután hála Istennek se szép, se nős nem vagyok.

Rövid, de boldog házasság is volt az, melyet C. grófnő, férje oldala mellett élvezett és melynek rózsaláncát oly kegyetlenül elszakította a halál vaskeze.

C. gróf a férjek Prototípjá volt, mert a nőkre nézve oly megbecsülhetlen jelszóval élt, hogy: szeretni és szeretni hagyni, mely páratlan önmegtartóztatást a grófnő méltányolni is tudott.

A gróf halála után, a még csak 21 éves özvegy, fájdalomtól megtört szívvel Párizsba utazott, hol a gyászévet egy tölté el, hogy bérelt palotájának szalonjaiban, minden héten kétszer, szigorú inkognitóban fogadta a legdiszesebb társaságot és zavartalan kéjjel élvezte, szépségének több rendbeli győzelmeit.

Végre visszatért odahagyott városkájába, hol még alig nyugodta ki az ut fáradalmait, már is egy fényes társaságba lett meghíva, hova e szavakkal lépett be: „ha nem kell hinnem, hogy én rólam volt a szó, úgy kérem a társalgás fonalát tovább folytatni, mely belépésem által bizonyára megszakítottam.“

„Oh, nem a szép nem képviselőiről beszéltünk,“ mondá egy cvikkeres ur, ki oly kutatólag nézte a belépőt, mintha egy anarchistát akart volna benne felfedezni.

„Miből tehát az eszem különböző megerőltetése nélkül következtethetem, hogy egy férfi volt a beszéd tárgya, és szabad tudni kiről?“ mondá a grófnő.

„Ah, kedves grófnő, vessen keresztet magára, ha kíváncsi azon férfi kiletére,“ szölt sovárgó pillantással egy fiatal hölgy, „mert még nem találkozott olyan nő, ki ellenállhatott volna neki.“

„Az ön félelme alaptalan édesem, mert én előttem egy olyan férfi kiállhatatlan, kiről az egész városban annyit beszélnek mint egy csodáról“ felelé a grófnő, mely nyilatkozat általános bámulatba ejté az egész társaságot.

A jelen voltak közt nem egy benső barátja volt a C. grófnő által injurált S. dr. urnak és úgy történt, hogy ez még azon este megtudta a grófnő nem épen bizelgő nyilatkozatát. A megsértett fiatal ember elfojtá az első perben fellobbanó haragját és nyugodtan felelé: „először látni szeretném azon nőt, vajjon érdemes-e bosszumra, vagy nem?“

akar fektetni az öreg Bogomilok mellé, kik előtte bírták az országot.

Csak még pipája képezte egyedüli gondját. Pipájával kezében kívánt meghalni, senki se szippantson utána egy szippantást sem!

Halálán volna már valóban?... Tűnődve simogató fehér szakállát. A dalnok is már véget keresett Mahmud Baba énekéhez és mivel még nem volt, mindig másikat költött ahhoz. Mit is dalol ma? Egy hűtlen asszonyról és — egy megrégezett pipáról...

Mahmud Baba mosolygott a dalnok fantáziáján, mely a halált mindig mint a legborzasztóbbat állítja elé. És csaknem azt kívánta, hogy meghaljon, hiszen olyan boldogan fáradt volt épen most! Mily édes ma pipája, mily szépek feleségének mindig fényesebb levő szemei, mily gyönyörű a világ! Nehéz, részegítő illatot lehetek a máskor oly szerény réti virágok, égetve ragyogtak a leáldozó nap sugarai a tisztá, rekkenő levegőben.

Mahmud Baba arcát a ragyogó esthajnali csillag felé fordítá. Mily átszellemülten fényltek szemei! A sötétkék égboltozatot szállongó bányafelhőkéké lassanként sötétvörösré festék magukat.

Még egy-két perc és az izzó tüzgolyó elsüllyed a hegygerince mögé.

Vágyakodva nyújtá ki karjait az agg a tűnő nap után. Ugy rémlett neki, mintha most utoljára látta... „Nem... nem... utoljára ma!“

Ujra látlak tégedet, élet forrása, ha a sir sötét öléből fölkelek! Ujra látlak az első tavaszi virágokkal, melyek az én testemből kihajtanak!...

Csörögve hullt ki a kedves pipa az erőtlen kéz-ből le a patak partjára a halálsápadt ifju remegő lábához és — ezer darabra széttrött.

Ne pipáljon senki belőle!

A függöny ott által az ablaknál egészen szétnyílt és a szép, üde, fiatal asszony kacagott — kacagott, oly jóízűen, amint azt Mahmud Baba egypár perccel előbb óhajta...

De csakhamar a len nót meglátá. Egy jó barátjával sétált az meglőki őt és halk hangon „Nézd, itt megy...“

Ebben a pillanat divat-csarnokba, mely állt, a grófnő visszatért.

Kis idő múlva a véltentl szemügyre vette Ezen esemény után

hogy egy idő óta, egy setáján a nyomában visszafordul s távozik belül egy hónapig volt ezen tolokodóra, a női koketteria és hiányára szenvedélyen szoly kitartóan minden nem csak az utcán látta jában, álmatlanul töltö begett előtte. Eggett a hogyan?

Már többször, ha a gel elejté zsebkendőjét tudja Isten véletlen, vagy ilyenkor mindig az e gyelemmel kísérni.

Egyszer azonban grófnő; egy reggel a sé kisérő sem hiányzott, és mintha nem vette volna S. ur a karperecet lesemelve, bazafelé indult.

Délután 3 óra tájt torozott szalonban, do az ugyszólván improviz az kintelen felóra be, ki magát S. dr.-tal beszélni.

A grófnő arcát pill izgatottsággal lektüzdte. S. ur belépesébe.

arcot mutatva, keeses k gatót egy támlásszékben lancel ereszkedett le e divánra.

„Minek köszönhe kezdte meg a grófnő a „Engedje megiegy S. dr., hanem mint b grófnő előtt tisztelgü.“

„Mint találó?“ ke grófnő, „igazán nem er „Igen, nagysám, e találtam, a milyen város vetkezőleg csupán kegye

Ezen szavakra a g szép szejével a karjára „Ah uram, önök igaza hogy karperecem hiányz

S... ur egy selye ki a zsebéből, melyről levő karperecet a grófnő mondá:

„Oh, vigasztalhatott volt meg, mert egy jó barátomtól“, és vegye, de S... ur nagy azt vissza a papíra, m könnyen nem szoktam adni, mert én mint talál mely ép oly megfizethet

„De uram! mit grófnő némi felindulás Csak azt, amit S... ur, mert meg a b tizedrészt, de miután e tudnék mit csinálni...“

„Ne kívánjon olya jó birnevetet és legyea bár jól tudta, hogy a inkább megtesznek, min

(A kapituláció m „Nem tehetem kérelmem teljesítése ut „Nevezze meg h mekkel a grófnő.

(A kapituláció be S. ur kibontá a k grófnő előtt és gyöngé „Nagysám, a keze A grófnő ajkán e mosoly lebegett és így „Tehát alig nyert sz hogy nagylelkűnek talál kezét.

„Pardon, itt egy k esetre a kezét kértém, d mélyes felkapcsolásának E szavaknál a k reálleszté és a grófnő

Öt

Könnyű mulattat vának: örökké nevet.

Jó barátodnak ne egyiket elveszted, el va

Rendesen akkor ad ha ébred avagy szünek

Egy asszony csak szépségét, ha egy barn tani akar.

Legkönnyebben cs aki csak önmagára gon

Előfizetési felhívás

A HÉT

POLITIKAI ÉS IRODALMI KÖZLÖNYRE.

Szerkesztő és kiadó: KISS JÓZSEF.

MEGJELEN MINDEN VASÁRNAP.

A magyar társadalom minden jelenségeivel foglalkozván, *A Hét* mindnehezebben tudott innen maradni azon a mezgyén, amely a társadalmi lapot a politikaitól elválasztja. Hogy tehát ezektől a korlátoktól is mentek legyünk, megtettük mindazokat az intézkedéseket, amelyekkel *A Hét* a politikálásra is jogot vált. Ebbe képest *A Hét* 1894. április havától fogva mint *politikai és irodalmi közlöny* fog megjelenni.

A Hét ezáltal csak hű marad önmagához, mert eddig is hozzászólt minden aktuális kérdéshez s fogja ezt ezután is ugyanazzal a férfias szókimondással, mely távol áll minden elfogultságtól és fölülte áll minden pártszempontnak. *A Hét*-ben beállt változás csak azt jelenti, hogy nagyobb gondval és buzgalommal fogja szerkeszteni aktuális rovatait, melyeknek eddigi nagy kedveltségét és tekintélyét is köszönheti.

A Hét megmarad ezentúl is első sorban szépirodalmi lapnak, melyet megszoktak irodalmi forumnak tekinteni. Közül *novellákat, dramatizált apróságokat, verseket, kisebb regényeket.*

A Hét az egyetlen szépirodalmi hetilap, mely a péntek esti *színházi premiekről* még ugyanazon héten, ugyszólván a *napilapokkal egyidejűleg* hoz nagyszabású ismertetőket.

Munkatársai fényes koszorujából alig hiányzik egy nagy irodalmi név. Azok közül, akik *„A Hét”-be* eddig irtak s részben állandó munkatársai, felemlítjük a következőket:

Abonyi Árpád, Ábrányi Emil, ifj. Ábrányi Kornél, Agai Adolf, Ambrus Zoltán, Balogh Pál, Bársony István, Bede Józ, Bródy Sándor, Célió, Dóczy Lajos, Endrédi Sándor, Gózsai Elek, Herczeg Ferenc, Heltai Jenő, Hock János, Ignó, Luczky László, Jászai Mari, Jókai Mór, Justh Zsigmond, Kenédy Géza, Köbor Tamás, Kozma Andor, Kohn Dávid, Makai Emil, Malonyai Dezsi, Mikszáth Kálmán, Mezei Ernő, Munkácsy Kálmán, Murai Károly, Palágyi Lajos, Pollák Illés, Prém József, Rákosi Viktor, Sebők Zsigmond, Szabó Endre, Szabóné Noga Janka, Szalay Fruzsina, Szemere Attila, Szomaházy István, Szűry Dénes, Silberstein Adolf, Tábori Róbert, Tóth Béla, Tolnai Lajos, Vadnay Károly, Viski József, Zempléni Árpád stb., stb.

A Hét külső kiállítása összes lapjaink közt a legfényesebb. Minden számának borítékán egy fényes kivitelű nagy arcképet közöl: kitűnőségeket, de legfőképp érdekes alakokat a politika, művészet, irodalom és a szalon köréből, azok arcképeit, akiket a lefolyt hét eseményeinek árja, habár csak ideiglenesen is, felszínre vetett.

A Hét számai bekötve évenként két vaskos kötetet tesznek ki és nagyon is érdemesek a megőrzésre. Az első nyolc kötet, melyből teljes példányok — bár igen csekély számban — még kaphatók, valóságos tárháza az érdekét soha sem vesztő becses olvasmányoknak.

A Hét előfizetési feltételei: Egész évre 10 frt, félévre 5 frt, negyedévre 2 frt 50 kr.

Mutatványszámokat ingyen és bérmentve küld.

A Hét kiadóhivatala, Budapest, VII., Erzsébet-körút 6. szám.

509. szám.

kig. 1894.

Pályázati hirdetmény.

Csantavér községben lemondás folytán üresedésbe jött gyalogrendőri állásra 300 frt fizetés utólagos havi részletekbeni kiszolgáltatása mellett pályázat nyitattik.

Pályázó hiteles okmánnyal igazolni tartozik, hogy:

- magyar honpolgár,
- védkötelezettségének megfelelt,
24. évet betöltötte és a 60 évet túl nem haladta,
- teljesen egészséges,
- feddhetlen előéletű és kifogástalan erkölcsi magaviseletű s a hivatalos magyar nyelvet szó- és írásban bírja.

Előnyben részesülnek a kiszolgált m. kir. csendőrök, a hadsereg és m. kir. honvédségnél kiszolgált egyének s végre az eddig minden kifogás nélkül rendőrségi szolgálatban (nem felelős öri minőségben alkalmazásban) állott egyének és a nőlelek. — Az előírt rubázatot a megválasztott sajátjából tartozik beszerezni, míg ellenben a szükséges fegyverzetet a község állítja elő.

Pályázati kérvények **1894. évi április hó 8-áig** Csantavér község elöljáróságához küldendők, a később érkezők figyelembe vétetni nem fognak.

Csantavéren, 1894. évi március hó 15. én.

Szokola Gyula, Horváth Péter,
jegyző. 3-2 albró.

584. szám.

kig. 1894.

Pályázati hirdetmény.

Pacsér községben lemondás folytán üresedésbe jött rendőrvetési (gyalogos) állásra 400 frt évi fizetés, utólagos havi részletekbeni kiszolgáltatása mellett pályázat nyitattik. Pályázó hiteles okmányokkal igazolni tartozik, hogy magyar honpolgár, védkötelezettségének megfelelt, 24 évet betöltött, 50 évet túl nem haladt, rovatlan előéletű, a magyar nyelvet szó- és írásban bírja.

Előnyben részesülnek a kiszolgált magyar kir. csendőrök, vagy állami rendőrök. Az előírt rubázatot a sajátjából köteles beszerezni, — a szerelvényt a község állítja elő.

Pályázati kérvények **1894. évi március hó 25-ig** alulirt elöljáróságához küldendők, — a később érkezők figyelembe vétetni nem fognak.

Pacséron, 1894. évi március hó 8-án.

Bogyó Ödön, Rózsa István,
k. jegyző. 3-3 k. biró.

584. szám.

kig. 1894.

BITTERMANN NÁNDOR

KÖNYV- ÉS KÖNYVMDAI INTÉZETE

ZOMBORBAN

A VÁRMEGYE PALOTÁJÁBAN.

Közszégi nyomtatványokból nagy raktár.

Papir- és írószerek a bevásárlási áron.

Könyvkötőmunkák elfogadtatnak és a kiállítási áron szállítatnak.

Községeknek fél éven át hitel.

A „BÁCSKA” kiadóhivatala.

Telefon szám: 18.

Telefon szám: 18.

Mindenféle temetést

rendez

a legolcsóbb áron

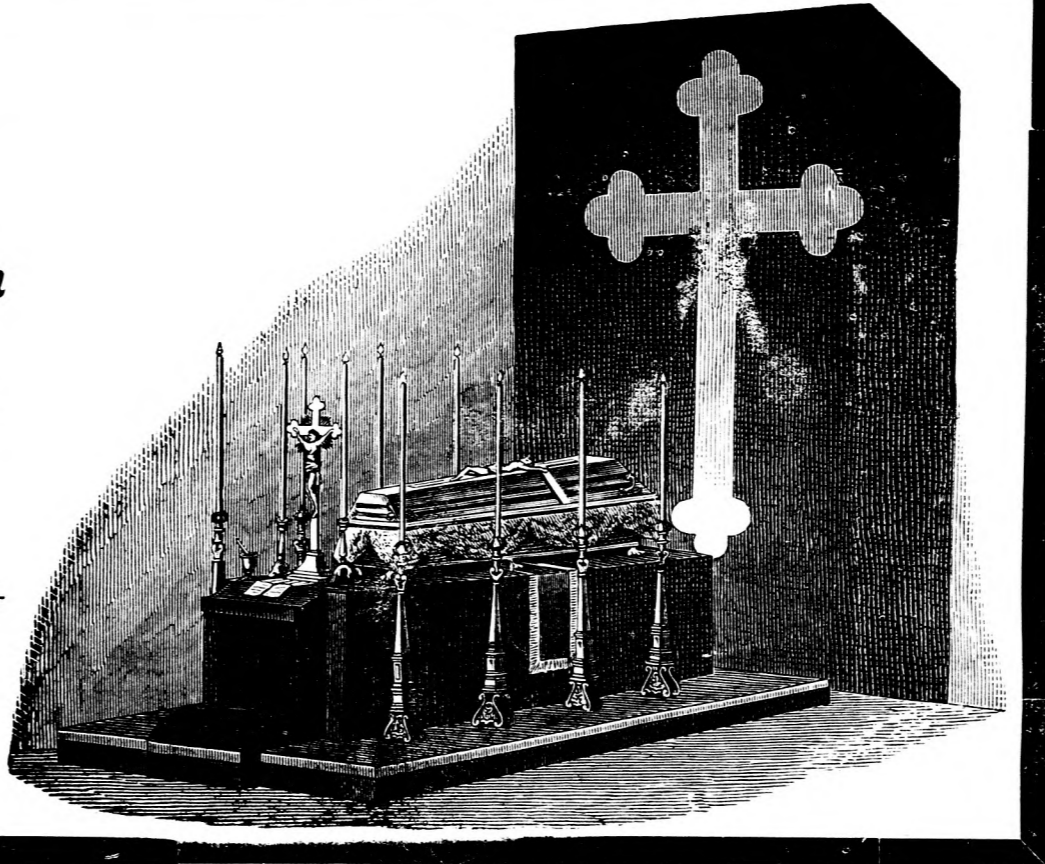
Theodorovits János,

THEODOROVITS S.

Első zombori temetés-re-

dezési intézet

tulajdonosa.

Előfizetési felhívás!

A Pesti Napló

naponként kétszer megjelenő politikai napilapra.

A „Pesti Napló” Magyarországon a legolcsóbb, legértelmesebb és legszebben kiállított napilap.

Főszerkesztője és kiadóhivatala:

ifj. ÁBRÁNYI KORNÉL.

Felolós szerkesztője:

BARNA IZIDOR.

A **Pesti Napló** mint modern újság gondoskodik immár arról is, hogy **olvasónői** megtalálják benne az őket érdeklő közleményeket. Ebből a célból szeptember eleje óta „**A tüzhely körül**” címmel minden héten rendes négy-öt oldalas mellékletet ad, amelyben foglalkozik a nők társadalmi kérdésével, a **divat** újításával, közöl **konyharecepteket**, apróságokat a **kézimunkáról**, a **kertészetéről**, azonkívül tájékoztatja a vidék gazdasszonyait a **budapesti piac** forgalmáról és áráiról. Cikkeket közöl továbbá a **gyermeknevelésről** és **ápolásról**, tanácsokat ad illemkérdésekben és mesél a **gyermekszobának**.

A **közlekedés** és a **közlekedő vállalatok**: vasutak, posta, táviró, hajótársaságok **hivatalnokai** érdekeinek minél behatóbb gondozása végett a **Pesti Napló** minden csütörtöki számát **Közlekedés** címen **külön négy oldalas** melléklet kíséri.

Előfizetési feltételek:

A **Pesti Napló** reggeli kiadásának, mely az előző napon beérkezett **összes híreket** **magában foglalja**, tehát a teljes **Pesti Napló**-nak előfizetési ára **Budapesten** és a **vidéken** korán és pontosan házhoz juttatva, az **esti lap** **küldése nélkül**:

REGGELI LAP:

Esti és reggeli lap együtt egyszerre küldve a vidékre:

Egész évre 14 frt — kr. | Negyedévre 3 frt 50 kr. | Fél évre 7 frt — kr. | Egy hónapra 1 frt 20 kr. | Fél évre 9 frt — kr. | Negyedévre 4 frt 50 kr. | Egy hónapra 1 frt 60 kr.

Naponként kétszer, reggel és esti kiadás külön-külön házhoz v. postán küldve:

BUDAPESTEN:

VIDÉKEN:

Egész évre 18 frt — kr. | Negyedévre 4 frt 50 kr. | Fél évre 9 frt — kr. | Egy hónapra 1 frt 60 kr. | Fél évre 10 frt — kr. | Negyedévre 5 frt — kr. | Egy hónapra 1 frt 70 kr.

A „Pesti Napló” esti lapjára külön is elfogadunk előfizetéseket, úgy, hogy ha valaki más újságot járát és a megszokott újságtól megválni nem akar, az előfizethet a **Pesti Napló** esti lapjára negyedévenként Budapesten 2 frttal, vidéken 2 frt 30 krral.

A Pesti Napló kiadóhivatala.

Budapest, Ferenciek-tere, Bazárépület.

XVII. évf.

ELŐFIZETÉS
Egész évre ...
Fél évre ...
Negyed évre ...
A lap szellemi
illető küldeni
szerkesztőnek
a laptulajdonos
dendő

Egyes szám ára

A nem

Leirhatatlan a
lan nyilvánulása,
jos halála alkalm
is említve a külfö
történelmi nagysá
ily tüntető módon

Jaj is lenne e

Lajos emlékét meg
nemzet, melynek n
amaz ismeretes alk
ben hű marad önt

A nemzeti gy

vármegye és város
ugyan, de méltóság
szolja a nagy hal

nek. E több nemze

gyásza általános s
sz. kir. város e fő
Bodrogh vármegye
kifejezése annak, n

érezünk. Nem volt

hang sem, mely cs

Nem külön el

Kossuth érdemeit e

vallásu polgárának

kötelességet azonba

Zombor városa ha

méltóan rója le.

Vasárnap les

földi maradványána

és városunk küldt

döttségeken kívül a

Azon a napon

hallhatatlan férfi h

haza földjének, a m

drága halott, csal

nenzetet; — mert

Gyász Kö

Széles e hazánk

találkozott az a sz

Lajosnak halálát t

Lapunkhoz egy

tások. Az alábbiak

beérkezettekrol:

Zom

Zombor szab. kir.

e hó 24-én rendkívü

bizottsági tagok nagy

képe volt a közgyüle

ruhát öltöttek ez alkal

nyitóját mindannyian

lag fogadtak el a na

iranti határozati javas

Tudjuk, hogy dr.

sére 10 bizottsági tag

összehívását s ehhez

tag is külön, a részvét

A közgyűlés lefo

Schlagetter Gyula

kező emelkedett szava

Milyen

Az ország minden

össze bennünket.

Köztudomásu, hogy

fia, a népek szabadsá

Kossuth Lajos folyó

delemlteljes életének

Nem lehet feladat

annak elemzésébe, h

Czvetkovits Péter: Fe

bisz tudja azt az egé

alkotmányos ország fels